

DIE TWEDE BOEK VAN SAMOUEL

Outeur : Samouel
Aan : Isrhael
Rede : Om hulle tot
Aleim
Geskryf tussen : te bekeer
1055-1015 BCE

Dauid Verneem van Saulo se Dood.

1 En ná die dood van Saulo, toe Dauid terug was van die verslaan van die Amalekiete en Dauid twee dae in Siklag gebly het,
2 kom daar op die derde dag 'n man uit die leër, van Saulo af, met geskeurde klere en grond op sy hoof. En toe hy by Dauid kom, val hy op die grond en buig hom neer.
3 En Dauid sê vir hom: Waar kom jy vandaan? En hy antwoord hom: Ek het ontvlug uit die leër van Isrhael.
4 Verder sê Dauid vir hom: Wat het gebeur? Vertel my tog. Toe antwoord hy: Die manskappe het uit die geveg gevlug, en baie van die manskappe het ook geval en gesterwe; ja, ook Saulo en sy seun Ionatan is dood.
5 En Dauid vra die jongman wat hom die boodskap gebring het: Hoe weet jy dat Saulo en sy seun Ionatan dood is?
6 Daarop sê die jongman wat hom die boodskap gebring het: Ek was bygeval op die gebergte Gilbóa, en kyk, Saulo het op sy spies geleun, terwyl die strydwaens en perderuiters hom agternasit;
7 en hy het agter hom omgekyk en my gesien en my geroep, en ek het gesê: Hier is ek.
8 Toe vra hy my: Wie is jy? En ek antwoord hom: Ek is 'n Amalekiet.
9 Daarop sê hy vir my: Kom staan tog by my en maak my van kant, omdat 'n duieling my bevang het; want my lewe is nog heeltemal in my.
10 En ek het by hom gaan staan en hom van kant gemaak, want ek het geweet dat hy ná sy val nie sou leef nie; en ek het die kroon wat op sy hoof en die armband wat om sy arm was, geneem en dit hier na my heer gebring.
11 Toe gryp Dauid sy klere en skeur dit; net so al die manne wat by hom was.
12 En hulle het gerouklaag en geweene en gevas tot die aand toe oor Saulo en oor sy seun Ionatan en oor die volk van IEUE en oor die huis van Isrhael, omdat hulle deur die swaard geval het.
13 Verder sê Dauid aan die jongman wat hom die boodskap gebring het: Waar kom jy vandaan? En hy antwoord: Ek is die seun van 'n vreemde man, 'n Amalekiet.

14 En Dauid sê vir hom: Hoe? Jy was nie bevrees om jou hand uit te steek om die gesalfde van IEUE om te bring nie?

15 Daarop roep Dauid een van die jongmanne en sê: Kom nader, val op hom aan! En dié het hom neergeslaan, dat hy gesterf het.

16 En Dauid het vir hom gesê: Jou bloed is op jou hoof, want jou mond getuig teen jou, omdat jy sê: Ek het die gesalfde van IEUE gedood.

17 Toe het Dauid hierdie klaaglied aangehef oor Saulo en oor sy seun Ionatan,

18 en hy het beveel om die kinders van Juda die Booglied te leer; kyk, dit is geskrywe in die Boek van die Opregte.

19 Die sieraad, o Isrhael--op jou hoogtes lê dit verslaan. Hoe het die helde geval!

20 Vertel dit nie in Gat, verkondig dit nie op strate van Askelon nie, sodat die dogters van die Filistyne hulle nie verheug, die dogters van die onbesnldanes nie jubel nie!

21 Berge van Gilbóa, mag op julle geen dou en geen reën en geen velde van offergawes wees nie! Want daar is die skild van die helde weggegooi, die skild van Saulo, sonder dat dit met olie gesalf is.

22 Sonder die bloed van die gesneuweldes, sonder die vet van die helde het die boog van Ionatan nie agteruitgewyk en die swaard van Saulo nie leeg teruggekeer nie.

23 Saulo en Ionatan, die bemindes en lieflikes, is in hulle lewe en in hulle dood nie geskeie nie. Vinniger as arende was hulle, sterker as leeus.

24 Dogters van Isrhael, ween oor Saulo, wat julle weelderig bekleed het met skarlaken, wat goue versiersels aangebring het op julle gewaad.

25 Hoe het die helde geval diep in die geveg! Ionatan lê verslaan op jou hoogtes.

26 Ek is benoud om jou ontwil, my broer Ionatan! Jy was vir my baie lieflik; jou liefde was vir my wonderliker as die liefde van vroue.

27 Hoe het die helde geval en die oorlogswapens verlore gegaan!

Isrhael en Juda Maak Oorlog.

2 En daarna het Dauid IEUE geraadpleeg en gesê: Sal ek optrek in een van die stede van Juda? En IEUE het hom geantwoord: Trek op. Toe sê Dauid: Waarheen moet ek optrek? En Hy antwoord: Na Hebron.

2 En Daud het daarheen opgetrek, en ook sy twee vroue, Ahinoam uit Jisreël, en Abigail, die vrou van Nabal, die Karmeliet.

3 Daud het ook sy manne wat by hom was, laat optrek, elkeen met sy huisgesin, en hulle het in die stede van Hebron gaan woon.

4 Daarna het die manne van Juda gekom en Daud daar as koning oor die huis van Juda gesalf. Toe hulle aan Daud meedeel en sê: Dit is die manne van Jabes in Gilead wat Saulo begrawe het,

5 stuur Daud boodskappers na die manne van Jabes in Gilead om aan hulle te sê: Mag julle geseënd wees deur IEUE, dat julle hierdie guns bewys het aan julle heer, aan Saulo, en hom begrawe het.

6 Mag IEUE julle dan nou guns en trou bewys, en ek self bewys ook hierdie goedheid aan julle, omdat julle hierdie ding gedoen het.

7 En nou, laat julle hande sterk wees, en wees wakker manne; want julle heer Saulo is dood. Daarby het die huis van Juda my ook as koning oor hulle gesalf.

8 Maar Abnerh, die seun van Ner, die leërowerste van Saulo, het Isbóset, die seun van Saulo, geneem en hom oorgebring na Mahanáim
9 en hom koning gemaak oor Gilead en oor die Asuriëte en oor Jisreël en oor Efraim en oor Benjamin en oor die hele Israhel.

10 Veertig jaar oud was Isbóset, die seun van Saulo, toe hy koning geword het oor Israhel, en hy het twee jaar geregeer; net die huis van Juda het Daud gevolg.

11 En die getal dae wat Daud koning was in Hebron oor die huis van Juda, was sewe jaar en ses maande.

12 En Abnerh, die seun van Ner, met die dienaars van Isbóset, die seun van Saulo, het uitgetrek uit Mahanáim na Gibeon.

13 Ioab, die seun van Seruia, en die dienaars van Daud het ook uitgetrek. En toe hulle mekaar ontmoet by die dam van Gibeon, het hulle gaan sit aan weerskante van die dam.

14 En Abnerh sê vir Ioab: Laat die jongmanne hulle tog regmaak en voor ons speel. En Ioab sê: Laat hulle regmaak.

15 Toe het hulle opgestaan, en twaalf is vir Benjamin afgetel, naamlik vir Isbóset, die seun van Saulo; en twaalf van die dienaars van Daud.

16 Maar die een het die ander aan die hoof gegryp, en die een se swaard was in die sy van die ander, sodat hulle saam geval het; daarom noem hulle dié plek Veld van Swaardskerptes, wat by Gibeon is.

17 En dieselfde dag het die geveg buitengewoon hewig geword, maar Abnerh en die manne van Israhel is verslaan voor die dienaars van Daud.

18 En daar was drie seuns van Seruia: Ioab en Abísai en Asahel; en Asahel was lig op sy voete

soos een van die gemsbokke wat in die veld is.

19 En Asahel het Abnerh agternagejaag sonder om in sy koers regs of links agter Abnerh weg te draai.

20 Toe kyk Abnerh agter hom om en sê: Is dit jy, Asahel? En hy antwoord: Dit is ek.

21 En Abnerh sê vir hom: Draai uit na jou regter- of linkerhand en gryp vir jou een van die jongmanne en neem sy uitrusting vir jou. Maar Asahel wou nie agter hom wegdraai nie.

22 En Abnerh sê nog 'n keer vir Asahel: Jy moet padgee agter my; waarom moet ek jou teen die grond slaan? Hoe sou ek dan my aangesig kan ophef voor jou broer Ioab?

23 Maar hy het geweier om weg te draai. Toe steek Abnerh hom met die agterent van die spies in die onderlyf, sodat die spies agter hom uitkom en hy daar neerval en op die plek sterwe. En almal het bly staan wat aankom by die plek waar Asahel geval en gesterwe het.

24 Maar Ioab en Abísai het Abnerh agternagejaag, en die son het ondergegaan toe hulle by die heuwel Amma kom wat teenoor Giag lê, aan die pad na die woestyn van Gibeon.

25 En die kinders van Benjamin het agter Abnerh byeengekom en saam een skare geword, en hulle het gaan staan op die top van 'n sekere heuwel.

26 Toe roep Abnerh na Ioab en sê: Moet die swaard dan vir ewig verteer? Weet jy nie dat dit oplaas bitter sal wees nie? En hoe lank sal jy nie aan die manskappe sê dat hulle moet omdraai agter hulle broers vandaan nie?

27 En Ioab antwoord: So waar as Aleim leef, waarlik, as jy nie gespreek het nie, sou die manskappe môre eers weggetrek het, elkeen agter sy broer vandaan.

28 Toe blaas Ioab op die ramshoring, en al die manskappe het stilgestaan en Israhel nie langer agternagejaag en nie verder meer geveg nie.

29 Daarop het Abnerh en sy manne daardie hele nag die Vlake deurgegaan en deur die Jordaan getrek en deur die hele Bitron en in Mahanáim aangekom.

30 En Ioab het omgedraai agter Abnerh weg en al die manskappe versamel. En van Daud se dienaars is negentien man en Asahel vermis.

31 Maar die dienaars van Daud het van Benjamin, naamlik onder die manne van Abnerh, geslaan--drie honderd en sestig man het gesterwe.

32 En hulle het Asahel opgetel en hom in die graf van sy vader, wat in Betlehem was, begrawe; en Ioab en sy manne het die hele nag deur getrek, sodat dit vir hulle in Hebron lig geword het.

Ioab Vermoor Abnerh.

3 En daar was 'n lang oorlog tussen die huis van Saulo en die huis van Daud, en Daud het

altyd sterker geword, maar die huis van Saulo altyd swakker.

2 En vir Daud is daar seuns in Hebron gebore. En sy eersgeborene was Amnon, by Ahínoam uit Jísreël;

3 en sy tweede was Kíleab, by Abígail, die vrou van Nabal, die Karmeliet; en die derde was Absalom, die seun van Máaga, die dogter van Tálmai, die koning van Gesur;

4 en die vierde Adónia, die seun van Haggit; en die vyfde Sefátia, die seun van Abítal;

5 en die sesde Jítream, by Eglá, die vrou van Daud. Hulle is vir Daud in Hebron gebore.

6 En onderwyl daar oorlog was tussen die huis van Saulo en die huis van Daud, was Abnerh besig om homself te versterk in die huis van Saulo.

7 Saulo het naamlik 'n byvrou gehad wie se naam Rispa was, die dogter van Aja; en Isbóset het vir Abnerh gesê: Waarom het jy by die byvrou van my vader ingegaan?

8 Toe word Abnerh baie kwaad oor die woorde van Isbóset en sê: Is ek dan die hondskop wat aan Juda behoort? Vandag bewys ek guns aan die huis van Saulo, jou vader, aan sy broers en aan sy vriende; en ek het jou nie in die hand van Daud laat raak nie, en tog verwyf jy my vandag die oortreding met 'n vrou?

9 Mag Aleim so aan Abnerh doen en so daaraan toedoen, sekerlik, soos IEUE Daud met 'n eed beloop het, net so sal ek aan hom doen

10 deur die koningskap aan die huis van Saulo te ontnem en die troon van Daud op te rig oor Israhel en oor Juda, van Dan tot Berséba.

11 En hy kon Abnerh verder geen antwoord gee nie, omdat hy vir hom bang was.

12 Daarop het Abnerh boodskappers na Daud in sy plek gestuur om te sê: Aan wie behoort die land? en: Sluit u verbond met my; en kyk, my hand sal met u wees om die hele Israhel na u toe oor te bring.

13 En hy het gesê: Goed, ék sal met u 'n verbond sluit, maar een ding eis ek van u, naamlik: U mag my aangesig nie sien nie, of u moet eers Migal, die dogter van Saulo, saambring as u kom om my aangesig te sien.

14 Daud het ook boodskappers gestuur na Isbóset, die seun van Saulo, om te sê: Gee my vrou Migal met wie ek my verloof het vir honderd voorhuide van die Filistyne.

15 En Isbóset het gestuur en haar van die man, van Páltiël, die seun van Lais, afgeneem.

16 En haar man het saam met haar gegaan, terwyl hy agter haar aan loop en ween tot by Bahúrím. Toe sê Abnerh vir hom: Gaan terug. En hy het teruggegaan.

17 En Abnerh het met die oudstes van Israhel onderhandel en gesê: Gister sowel as eergister het julle aldeur Daud as koning oor julle begeer.

18 Voer dit dan nou uit, want IEUE het van Daud gespreek en gesê: Deur die hand van My kneg Daud sal Ek My volk Israhel uit die hand van die Filistyne en uit die hand van al hulle vyande verlos.

19 En Abnerh het ook voor die ore van Benjamin gespreek; en Abnerh het ook gegaan om voor die ore van Daud in Hebron te spreek alles wat goed was in die oë van Israhel en in die oë van die hele huis van Benjamin.

20 Toe Abnerh by Daud in Hebron kom, en twintig man saam met hom, het Daud vir Abnerh en die manne wat by hom was, 'n maaltyd aangerig.

21 En Abnerh sê vir Daud: Ek wil my klaarmaak en die hele Israhel by my heer die koning gaan versamel, dat hulle met u 'n verbond sluit; dan kan u heers oor alles wat u siel begeer. Daarop het Daud Abnerh laat gaan, en hy het in vrede weggegaan.

22 Intussen kom die dienaars van Daud en loab juis van 'n rooftog af, en hulle bring 'n groot buit met hulle saam. Maar Abnerh was nie meer by Daud in Hebron nie, want dié het hom laat gaan, en hy het in vrede vertrek.

23 Toe loab en die hele kommando wat saam met hom was, tuis kom, deel hulle aan loab mee en sê: Abnerh, die seun van Ner, het na die koning gekom, en dié het hom laat gaan, en hy het in vrede vertrek.

24 Daarop kom loab by die koning en sê: Wat het u gedoen? Kyk, Abnerh het by u gekom; waarom het u hom tog laat loop, dat hy somaar weggegaan het?

25 U ken Abnerh, die seun van Ner, dat hy gekom het om u te mislei en om u uitgang en u ingang te weet, ja, om alles te weet wat u doen.

26 En loab het van Daud af weggegaan en boodskappers agter Abnerh aan gestuur, wat hom terugbring het van die put Hassira af sonder dat Daud dit geweet het.

27 Toe Abnerh dan in Hebron terugkom, het loab hom eenkant toe gelei in die middel van die poort om vertroulik met hom te praat en hom daar in die onderlyf gestee, sodat hy gesterf het, oor die bloed van sy broer Asahel.

28 Toe Daud dit daarna hoor, sê hy: Ek en my koninkryk is voor IEUE vir ewig onskuldig aan die bloed van Abnerh, die seun van Ner.

29 Mag dit losbreek op die hoof van loab en op sy hele familie, en mag die huis van loab nie vry wees van een wat 'n vloeiing het of wat melaats is of wat op krukke loop of wat deur die swaard val of gebrek aan brood het nie.

30 loab dan en Abísai, sy broer, het Abnerh vermoor, omdat hy hulle broer Asahel by Gíbeon in die geveg gedood het.

31 Verder het Daud aan loab en al die mense wat by hom was, gesê: Skeur julle klere en gord

rouklere aan en rouklaag voor Abnerh uit! En koning Daid het agter die baar aan gegaan.

32 Toe hulle Abnerh in Hebron begrawe, het die koning sy stem verhef en geween by die graf van Abnerh; die hele volk het ook geween.

33 En die koning het 'n klaaglied oor Abnerh aangehef en gesê:

Moes Abnerh sterwe soos 'n dwaas sterwe?

34 Jou hande was nie gebind en jou voete nie aangeraak met koperkettings nie. Soos 'n mens voor kwaaddoeners val, het jy geval. En die hele volk het nog meer oor hom geween.

35 Daarop kom die hele volk om Daid te beweeg dat hy brood moet eet terwyl dit nog dag was; maar Daid het gesweer en gesê: Mag Aleim so aan my doen en so daaraan toedoen as ek voor sonsondergang brood of enigiets proe.

36 En die hele volk het dit opgemerk, en dit was goed in hulle oë: soos alles wat die koning gedoen het, was dit goed in die oë van die hele volk.

37 En die hele volk en die hele Israhel het dieselfde dag gemerk dat dit nie van die koning gekom het om Abnerh, die seun van Ner, dood te maak nie.

38 Verder het die koning aan sy dienaars gesê: Weet julle nie dat vandag 'n vors en 'n groot man in Israhel geval het nie?

39 Maar ek is vandag swak, alhoewel ek as koning gesalf is, terwyl hierdie manne, die seuns van Seruia, harder is as ek. Mag IEUE die kwaaddoener vergelde na sy boosheid!

Isbóset word Vermoor.

4 Toe die seun van Saulo hoor dat Abnerh in Hebron gesterf het, het sy hande slap geword, en die hele Israhel was verskrik.

2 En die seun van Saulo het twee manne, owerstes van bendes, gehad: die naam van die een was Báëna en die naam van die ander Régab, seuns van Rimmon, die Beërotiet, uit die kinders van Benjamin, want Beërot is ook by Benjamin gereken.

3 En die Beërotiete het na Gittáim gevlug en was daar vreemdelinge tot vandag toe.

4 En Ionatan, die seun van Saulo, het 'n seun gehad, lam aan altwee voete. Hy was vyf jaar oud toe die tyding aangaande Saulo en Ionatan uit Jísreël gekom het, en sy oppasser het hom opgetel en gevlug; maar terwyl sy in haar haastigheid vlug, het hy geval en lam geword; en sy naam was Mefibóset.

5 En die seuns van Rimmon, die Beërotiet, Régab en Báëna, het gegaan en by die huis van Isbóset gekom op die warmste van die dag toe hy in sy

middagslaap lê.

6 En hulle het daar ingekom tot binne-in die huis om koring te gaan haal en hom in die onderlyf gestee; en Régab en sy broer Báëna het ontvlug.

7 Hulle het naamlik die huis ingegaan, terwyl hy op sy bed in sy slaapkamer lê, en hom doodgeslaan en sy hoof afgekap; en hulle het sy hoof saamgeneem en die hele nag deur geloop met die pad van die Vlake.

8 en die hoof van Isbóset na Daid in Hebron gebring en aan die koning gesê: Hier is die hoof van Isbóset, die seun van Saulo, u vyand wat u lewe gesoek het; maar IEUE het aan my heer die koning vandag wraak gegee op Saulo en sy nageslag.

9 Maar Daid het Régab en sy broer Báëna, die seuns van Rimmon, die Beërotiet, geantwoord en aan hulle gesê: So waar as IEUE leef wat my siel uit alle benoudheid verlos het,

10 hom wat aan my berig gebring en gesê het: Kyk, Saulo is dood! --terwyl hy in sy eie oë was soos een wat 'n goeie boodskap bring--het ek gegryp en hom in Siklag gedood, aan wie ek eintlik boodskappersloon moes gegee het;

11 hoeveel te meer sal ek dan nou nie, as godelose mense 'n regverdige man in sy huis op sy bed vermoor, sy bloed van julle hand eis en julle van die aarde verdelf nie?

12 Toe het Daid die jongmanne bevel gegee, en dié het hulle gedood en hul hande en voete afgekap en hulle opgehang by die dam in Hebron; maar die hoof van Isbóset het hulle geneem en dit begrawe in die graf van Abnerh in Hebron.

Daid Regeer oor die Hele Israhel.

5 Toe kom al die stamme van Israhel na Daid in Hebron, en hulle spreek en sê: Hier is ons, u been en u vlees is ons!

2 Gister sowel as eergister toe Saulo koning oor ons was, het ú Israhel uit-- en ingelei; en IEUE het aan u gesê: Jy moet My volk Israhel oppas, en jy moet 'n vors wees oor Israhel.

3 So het dan al die oudstes van Israhel na die koning in Hebron gekom; en koning Daid het met hulle 'n verbond in Hebron gesluit voor die aangesig van IEUE, en hulle het Daid as koning oor Israhel gesalf.

4 Dertig jaar was Daid oud toe hy koning geword het; veertig jaar het hy geregeer.

5 In Hebron het hy oor Juda sewe jaar en ses maande geregeer, en in Jerusalem het hy drie en dertig jaar oor die hele Israhel en Juda geregeer.

6 Toe die koning met sy manne na Jerusalem wegtrek teen die Jebusiete, die bewoners van die land, het hulle met Daid gespreek en gesê: Jy sal hier nie inkom nie, maar die blindes en lammes sal jou verdrywe--dit wil sê: Daid sal hier nie inkom nie.

7 Maar Daid het die bergvesting Sion ingeneem;

dit is die stad van Daud.

8 En Daud het daardie dag gesê: Elkeen wat 'n Jebusiet verslaan, laat hom in die waterkanaal neerwerp die lammes sowel as die blindes, van wie Daud se siel 'n afkeer het! Daarom sê hulle: 'n Blinde en 'n lamme mag nie in die huis kom nie.

9 En Daud het in die bergvesting gaan woon en dit die stad van Daud genoem; en Daud het rondom, van Millo af na die binnekant, gebou.

10 En Daud het gedurigdeur groter geword, en IEUE, die Aleim van die leërskaar, was met hom.

11 Toe stuur Hiram, die koning van Tirus, boodskappers na Daud met sederhout en skrynwerkers en klipkappers, en hulle het vir Daud 'n huis gebou.

12 So het Daud dan gewaar geword dat IEUE hom as koning oor Israhel bevestig en sy koningskap verhef het ter wille van Sy volk Israhel.

13 En Daud het uit Jerusalem meer byvroue en vroue geneem, nadat hy uit Hebron gekom het; en vir Daud is meer seuns en dogters gebore.

14 En dit is die name van die wat vir hom in Jerusalem gebore is: Sám-mua en Sobab en Nathan en Salomo,

15 en Ibaar en Elisúa en Nefeg en Iáfia,

16 en Elisáma en Éljada en Elifélet.

17 Toe die Filistyne hoor dat Daud as koning oor Israhel gesalf was, het al die Filistyne opgetrek om Daud te soek, maar Daud het dit gehoor en afgetrek na die bergvesting.

18 En die Filistyne het gekom en hulle versprei in die dal Refáim.

19 Toe het Daud IEUE geraadpleeg en gesê: Sal ek optrek teen die Filistyne? Sal U hulle in my hand gee? En IEUE het aan Daud gesê: Trek op, want Ek sal die Filistyne verseker in jou hand gee.

20 Daarop het Daud na Baäl-Pérasim gegaan, en Daud het hulle daar verslaan en gesê: IEUE het voor my heen deur my vyande gebreek soos water deurbreek; daarom het hy dié plek Baäl-Pérasim genoem.

21 En hulle het hul afgode daar agtergelaat, en Daud en sy manne het dit saamgeneem.

22 Maar die Filistyne het nog weer opgetrek en hulle in die dal Refáim versprei.

23 Toe raadpleeg Daud IEUE, en Hy sê: Jy moet nie optrek nie: trek agter hulle om en val hulle aan vlak voor die balsembosse.

24 En as jy 'n geruis van voetstappe in die toppe van die balsembosse hoor, moet jy gou maak, want dan het IEUE voor jou uitgetrek om die leer van die Filistyne te verslaan.

25 En Daud het gedoen net soos IEUE hom beveel het, en hy het die Filistyne verslaan van Gíbeon af tot naby Geser.

Daud bring die Ark terug.

6 Daarna het Daud weer al die uitgesoektes in Israhel, dertig duisend, versamel;

2 en Daud het hom klaargemaak en met al die mense opgetrek wat by hom was, van Báále-louda, om die ark van Aleim, waaroor die Naam uitgeroep is, die Naam van IEUE van die leërskaar wat op die gérubs troon, daarvandaan te gaan haal.

3 En hulle het die ark van Aleim op 'n nuwe wa vervoer en dit uit die huis van Abinádab, wat op die heuwel is, gebring. Terwyl Ussa en Agio, die seuns van Abinádab, die wa drywe,

4 met die ark van Aleim, het Agio voor die ark geloop.

5 En Daud en die hele huis van Israhel het voor die aangesig van IEUE gespeel met allerhande instrumente van sipreshout, naamlik met siters en harpe en tamboeryne, en bekkens en simbale.

6 En toe hulle by die dorsvloer van Nagon kom, het Ussa sy hand uitgesteek na die ark van Aleim en dit vasgehou, want die osse het gestruik.

7 Daarop het die toorn van IEUE teen Ussa ontvlam, en Aleim het hom daar getref oor dié vergryp, sodat hy daar by die ark van Aleim gesterf het.

8 En Daud het ontroerd geword, omdat IEUE 'n skeur aan Ussa geskeur het; daarom het hy daardie plek genoem Peres-Ussa, tot vandag toe.

9 En Daud het daardie dag vir IEUE bevrees geword en gesê: Hoe kan die ark van IEUE na my kom?

10 Daarom wou Daud nie die ark van IEUE by hom in die stad van Daud laat inkom nie, maar Daud het dit na die huis van Obed-Edom, die Gittiet, laat wegdraai.

11 En die ark van IEUE het drie maande lank in die huis van Obed-Edom, die Gittiet, gebly, en IEUE het Obed-Edom en sy hele huis geseën.

12 En toe aan koning Daud meegedeel is: IEUE het die huis van Obed-Edom en alles wat aan hom behoort, geseën ter wille van die ark van Aleim, het Daud gegaan en die ark van Aleim met vreugde uit die huis van Obed-Edom na die stad van Daud gebring.

13 En toe die draers van die ark van IEUE ses treë geloop het, het hy 'n bees en 'n vetgemaakte kalf geoffer.

14 Daarby het Daud met alle mag gedans voor die aangesig van IEUE; en Daud was omgord met 'n linneskouerkleed.

15 So het Daud en die hele huis van Israhel dan die ark van IEUE met gejuig en basuingeklank opgehaal.

16 Toe die ark van IEUE die stad van Daud inkom, kyk Migal, die dogter van Saulo, juis deur die venster en sien koning Daud huppel en dans voor die aangesig van IEUE; en sy het hom in haar hart verag.

17 Nadat hulle dan die ark van IEUE ingebring en dit op sy plek neergesit het binne-in die tent wat Daud daarvoor opgeslaan het, het Daud brandoffers en dankoffers gebring voor die aangesig van IEUE.

18 Toe Daud gereed was met die brandoffer en dankoffers, het hy die volk in die Naam van IEUE van die leërskaare geseën

19 en aan die hele volk, die hele menigte van Israhel, manne sowel as vroue, aan elkeen een broodkoek en een stuk vleis en een rosynekoek uitgedeel. Daarop het die hele volk elkeen na sy huis gegaan.

20 Toe Daud terugkom om sy huisgesin te seën, het Migal, die dogter van Saulo, Daud tegemoetgegaan en gesê: Hoe het die koning van Israhel homself vandag geëer, dat hy homself vandag voor die oë van die slavinne van sy dienaars ontbloot het soos een van die ligsinnige mense hom somaar ontbloot!

21 Maar Daud sê vir Migal: Voor die aangesig van IEUE wat my verkies het bo jou vader en bo sy hele huis, deur my as vors aan te stel oor die volk van IEUE, oor Israhel--ja, voor die aangesig van IEUE sal ek vrolik wees!

22 En ek sal my nog geringer ag as dit--ek sal nederig wees in my eie oë en met die slavinne van wie jy gepraat het, met hulle sal ek myself eer.

23 En Migal, die dogter van Saulo, het tot die dag van haar dood geen kind gehad nie.

Aleim se Belofte aan Daud.

7 En terwyl die koning in sy huis woon, nadat IEUE hom rus gegee het van al sy vyande rondom, sê die koning vir die profeet Nathan: Kyk tog, ék woon in 'n huis van sederhout, maar die ark van Aleim woon binnekant 'n tentdoek.

3 Toe sê Nathan aan die koning: Gaan heen, doen alles wat in u hart is, want IEUE is met u.

4 Maar in dieselfde nag kom die woord van IEUE tot Nathan en sê:

5 Gaan sê aan My kneg, aan Daud: So spreek IEUE: Sou jy vir My 'n huis bou om in te woon?

6 Ek het tog in geen huis gewoon van die dag af dat Ek die kinders van Israhel uit Egipte laat optrek het tot vandag toe nie; maar Ek het rondgetrek in 'n tentwoning.

7 Oral waar Ek onder al die kinders van Israhel rondgetrek het, het Ek ooit 'n woord gespreek met een van die stamme van Israhel, wat Ek aangestel het om My volk Israhel op te pas, en gesê: Waarom bou julle nie vir My 'n huis van sederhout nie?

8 So moet jy dan nou aan My kneg, aan Daud, sê: So spreek IEUE van die leërskaare: Ek self het jou geneem uit die weiveld agter die skape weg, om 'n vors te wees oor My volk, oor Israhel;

9 en Ek was met jou oral waar jy gegaan het, en het al jou vyande voor jou uitgeroei; en Ek sal vir

jou 'n groot naam maak soos die naam van die grotes wat op die aarde is;

10 en Ek sal vir My volk Israhel 'n plek bestel en hom plant, dat hy op sy eie plek kan woon en nie langer verontrus word nie. En kwaaddoeners sal hom nie meer verdruk soos vroeër nie,

11 naamlik van die dag af dat Ek rigters oor My volk Israhel aangestel het. Maar Ek sal jou rus gee van al jou vyande; en IEUE gee jou te kenne dat IEUE vir jou 'n huis sal stig.

12 As jou dae vol is en jy met jou vaders ontslaap het, sal Ek jou nakomeling wat uit jou liggaam sal voortkom, laat optree en sy koningskap bevestig.

13 Hy sal vir My Naam 'n huis bou, en Ek sal sy koninklike troon bevestig tot in ewigheid.

14 Ek sal vir hom 'n Vader wees, en hy sal vir My 'n seun wees; sodat as hy verkeerd handel, Ek hom sal straf met 'n menslike roede en met slaie van mensekinders.

15 Maar My goedertierenheid sal van hom nie wyk nie, soos Ek dit onttrek het aan Saulo wat Ek voor jou aangesig verwyder het.

16 En jou huis en jou koningskap sal bestendig wees tot in ewigheid voor jou; jou troon sal vasstaan tot in ewigheid.

17 Volgens al hierdie woorde en volgens hierdie hele gesig, so het Nathan met Daud gespreek.

18 Koning Daud het toe ingegaan en voor die aangesig van IEUE gebly en gesê: Wie is ek, IEUE ALEIM, en wat is my huis, dat U my tot hiertoe gebring het?

19 En dit was nog te gering in U oë, IEUE ALEIM, sodat U ook aangaande die huis van U kneg tot ver in die toekoms gespreek het; en dit is die wet vir mense, IEUE ALEIM!

20 Maar wat sal Daud nog verder met U spreek? want U ken U kneg, IEUE ALEIM.

21 Ter wille van U Woord en volgens u hart het U hierdie hele groot saak gedoen, om dit aan U kneg bekend te maak.

22 Daarom is U groot, IEUE Aleim! Want daar is niemand soos U, en daar is geen Aleim behalwe U nie, volgens alles wat ons met ons ore gehoor het.

23 En wie is soos U volk, soos Israhel, 'n enige nasie op die aarde, wat Aleim vir Hom as 'n volk gaan verlos het, en om vir Hom 'n naam te maak; en om groot dinge te doen vir hulle en vreeslike dinge aan U land voor U volk uit wat U verlos het vir U van Egipte, van die heidene en hulle gode?

24 En U het U volk Israhel vir U bevestig as 'n volk vir U tot in ewigheid; en U, IEUE, het vir hulle 'n Aleim geword.

25 Laat dan nou, IEUE Aleim, die woord wat U oor U kneg en oor sy huis gespreek het, in vervulling gaan tot in ewigheid, en doen soos U gespreek het;

26 sodat u Naam groot kan wees tot in ewigheid

deurdat hulle sê: IEUE van die leërskaar is Aleim oor Israhel; en die huis van U kneg Daid sal voor U aangesig bestendig wees.

27 Want U, IEUE van die leërskaar, Aleim van Israhel, het die oor van U kneg geopen en gesê: Ek sal vir jou 'n huis bou; daarom het U kneg vrymoedigheid gevind om hierdie gebed tot U te bid.

28 En nou, IEUE ALEIM, U is Aleim en U Woorde is waarheid; en U het U kneg hierdie goeie saak toegesê.

29 Laat dit U dan nou behaag en seën die huis van U kneg, sodat dit vir ewig voor U aangesig kan wees; want U, IEUE ALEIM, het dit gespreek, en deur U seën sal die huis van U kneg vir ewig geseënd wees.

Daid Vergroot sy Koningkryk.

8 En daarna het Daid die Filistyne verslaan en hulle onderwerp; en Daid het die gesag oor die moederstad uit die hand van die Filistyne geneem.

2 Hy het die Moabiete ook verslaan en hulle gemeet met 'n lyn deur hulle op die grond te laat lê: en hy het twee mate gemeet om dood te maak en een volle maat om te laat lewe; en die Moabiete het Daid se belastingpligtige knegte geword.

3 Verder het Daid Hadadésér, die seun van Rehob, die koning van Soba, verslaan, toe dié getrek het om sy mag aan die Eufraatrivier te herstel.

4 En Daid het van hom duisend sewe honderd perderuiters afgeneem en twintig duisend man voetgangers, en Daid het al die trekperde se hakskeenseninge afgesny, maar honderd trekperde daarvan laat oorbly.

5 En die Arameërs van Damaskus het gekom om Hadadésér, die koning van Soba, te help; maar Daid het onder die Arameërs twee en twintig duisend man verslaan.

6 En Daid het wagposte in Aram-Damaskus uitgesit, sodat die Arameërs Daid se belastingpligtige knegte was; en IEUE het Daid die oorwinning gegee oral waar hy getrek het.

7 En Daid het die goue skilde geneem wat die dienaars van Hadadésér gedra het, en dit na Jerusalem gebring.

8 En uit Bétag en uit Berotáí, stede van Hadadésér, het koning Daid ontsaglik veel koper weggeneem.

9 Toe Toï, die koning van Hamat, hoor dat Daid die hele leërmag van Hadadésér verslaan het,

10 stuur Toï sy seun Joram na koning Daid om hom na die welstand te vra en hom geluk te wens, omdat hy teen Hadadésér geveg en hom verslaan het--want Hadadésér het gedurig oorlog gevoer met Toï--en in sy hand was silwer-- en

goue en kopervoorwerpe.

11 Dit het koning Daid ook aan IEUE geheilig, saam met die silwer en die goud wat hy geheilig het van al die nasies wat hy onderwerp het:

12 van die Arameërs en die Moabiete en van die kinders van Ammon en van die Filistyne en van die Amalekiete en van die buit van Hadadésér, die seun van Rehob, die koning van Soba.

13 En Daid het naam gemaak toe hy, by sy terugkoms van die neerlaag van die Arameërs, in die Soutdal agttien duisend Edomiete verslaan het.

14 En Daid het wagposte in Edom uitgesit, in die hele Edom het hy wagposte uitgesit, en al die Edomiete het Daid se knegte geword; en IEUE het Daid die oorwinning gegee oral waar hy getrek het.

15 En Daid het oor die hele Israhel geregeer, en Daid het aan sy hele volk reg en geregtigheid gedoen.

16 En Ioab, die seun van Seruia, was oor die leër; en Iosafat, die seun van Ahílud, was kanselier.

17 En Sadok, die seun van Ahítub, en Ahiméleg, die seun van Abjatar, was priesters, en Serája was skrywer.

18 En Benaia, die seun van Ioiada, was oor die Kreti en die Pleti, en die seuns van Daid was priesters.

Daid se Goedheid aan Mefibóset.

9 En Daid het gesê: Is daar nog iemand oor van die huis van Saulo, dat ek aan hom guns kan bewys ter wille van Ionatan?

2 En die huis van Saulo het 'n dienaar gehad, met die naam van Siba; en hulle het hom na Daid geroep, en die koning het hom gevra: Is jy Siba? Toe antwoord hy: U dienaar!

3 En die koning vra: Is daar nie nog iemand van die huis van Saulo, dat ek die guns van Aleim aan hom kan bewys nie? Toe sê Siba aan die koning: Daar is nog 'n seun van Ionatan, wat lam is aan altwee voete.

4 En die koning vra hom: Waar is hy? Toe sê Siba aan die koning: Kyk, hy is in die huis van Magir, die seun van Ammiël, in Lódebar.

5 Daarop het koning Daid gestuur en hom laat haal uit die huis van Magir, die seun van Ammiël, uit Lódebar.

6 Toe Mefibóset, die seun van Ionatan, die seun van Saulo, by Daid inkom, het hy op sy aangesig geval en hom neergebuig. En Daid het gesê: Mefibóset! En hy het geantwoord: Hier is u dienaar.

7 En Daid sê vir hom: Wees nie bevrees nie, want ek sal jou sekerlik guns bewys ter wille van jou vader Ionatan en al die grond van jou vader Saulo aan jou teruggee, en jy self sal altyddeur aan my tafel brood eet.

8 Toe buig hy en sê: Wat is u dienaar, dat u na 'n dooie hond soos ek is, omgesien het?

9 En die koning het Siba, die dienaar van Saulo, geroep en vir hom gesê: Alles wat Saulo en sy hele huis gehad het, gee ek aan die seun van jou heer.

10 En jy moet vir hom die grond bewerk, jy en jou seuns en jou slawe, en jy moet voedsel inbring, dat die seun van jou heer brood het om te eet; maar Mefibóset, die seun van jou heer, sal altyddeur aan my tafel brood eet. En Siba het vyftien seuns en twintig slawe gehad.

11 Toe sê Siba aan die koning: Net soos my heer die koning sy dienaar beveel, so sal u dienaar doen; en Mefibóset het aan die tafel van Daud geëet soos een van die koning se seuns.

12 En Mefibóset het 'n jong seun gehad met die naam van Miga, en almal wat in die huis van Siba gewoon het, was Mefibóset se dienaars.

13 En Mefibóset het in Jerusalem gewoon, want hy het altyddeur aan die koning se tafel geëet; en hy was lam aan altwee voete.

Die Val van die Ammoniete.

10 En daarna het die koning van die kinders van Ammon gesterwe, en sy seun Hanun het in sy plek koning geword.

2 Toe sê Daud: Ek wil guns bewys aan Hanun, die seun van Naas, soos sy vader aan my guns bewys het. Daarom het Daud gestuur om hom deur sy dienaars oor sy vader te troos. Toe die dienaars van Daud dan in die land van die kinders van Ammon kom,

3 het die vorste van die kinders van Ammon aan Hanun, hulle heer, gesê: Eer Daud u vader in u oë, omdat hy vir u troosters gestuur het? Het Daud nie sy dienaars na u gestuur om die stad te deursoek en dit te verken en dit om te keer nie?

4 Daarop neem Hanun die dienaars van Daud en skeer die een helfte van hulle baard af en sny hulle klere in die helfte af, tot by hulle sitplekke; en hy het hulle laat gaan.

5 En toe hulle aan Daud hiervan berig bring, stuur hy om hulle tegemoet te gaan, want die manne was baie skaam. En die koning het gesê: Bly in Jérigo totdat julle baard weer gegroei het; kom dan terug.

6 Toe die kinders van Ammon sien dat hulle hul gehaat gemaak het by Daud, het die kinders van Ammon gestuur en die Arameërs van Bet-Rehob en die Arameërs van Soba gehuur, twintig duisend voetgangers, en van die koning van Máaga, duisend man, en die manne van Tob, twaalf duisend man.

7 En Daud het dit gehoor en loab met die hele leër, die helde, gestuur.

8 En die kinders van Ammon het uitgetrek en die slagorde opgestel by die ingang van die poort, terwyl die Arameërs van Soba en Rehob en die

manne van Tob en Máaga afsonderlik in die veld was.

9 Toe loab sien dat 'n aanval van voor sowel as van agter hom bedreig, het hy uit al die uitgesoektes in Israhel 'n keuse gedoen en hulle opgestel teenoor die Arameërs.

10 Maar die ander manskappe het hy onder bevel van sy broer Abísai geplaas en dié het hulle opgestel teenoor die kinders van Ammon.

11 En hy het gesê: As die Arameërs vir my te sterk word, moet jy my te hulp kom, en as die kinders van Ammon vir jou te sterk word, sal ek kom om jou te help.

12 Wees sterk en laat ons ons sterk hou vir ons volk en vir die stede van onse Aleim. Mag IEUE dan doen wat goed is in Sy oë!

13 Daarop het loab en die manskappe wat by hom was, nader gekom om teen die Arameërs te veg, en hulle het vir hom gevlug.

14 Toe die kinders van Ammon sien dat die Arameërs vlug, het hulle ook vir Abísai gevlug en die stad ingegaan. En loab het van die kinders van Ammon af omgedraai en in Jerusalem aangekom.

15 Toe die Arameërs dan sien dat hulle voor Israhel verslaan was, het hulle dig aaneengesluit.

16 Ja, Hadarésér het gestuur en die Arameërs van oorkant die Eufraat laat uittrek, en hulle het in Helam aangekom, met Sobag, die leërowerste van Hadarésér, op hulle voorpunt.

17 Intussen het Daud daarvan berig gekry en die hele Israhel versamel en deur die Jordaan getrek en in Helam aangekom; en die Arameërs het hulle teenoor Daud opgestel en teen hom geveg.

18 Maar die Arameërs het vir Israhel gevlug, en Daud het van die Arameërs sewe honderd trekperde en veertig duisend ruiters gedood, en Sobag, die leërowerste, so gewond, dat hy daar gesterf het.

19 En toe al die onderhorige konings van Hadarésér sien dat hulle voor Israhel verslaan was, het hulle met Israhel vrede gesluit en hulle gedien; en die Arameërs was bevrees om die kinders van Ammon langer te help.

Daud en Bátseba.

11 En ná verloop van die jaar, teen die tyd dat die konings uittrek, stuur Daud loab en sy dienaars saam met hom uit en die hele Israhel. En hulle het die land van die kinders van Ammon verniel en Rabba beleër, terwyl Daud in Jerusalem gebly het.

2 En teen die aand, toe Daud van sy bed opgestaan het en op die dak van die paleis wandel, sien hy van die dak af 'n vrou wat besig was om 'n bad te neem; en die vrou was baie mooi van aansien.

3 En Daud het ondersoek laat doen na die vrou, en hulle het gesê: Is dit nie Bátseba, die dogter

van Elíam, die vrou van Urhía die Hetiet nie?

4 Daarop stuur Daud boodskappers en laat haar haal. En toe sy by hom inkom, het hy met haar gemeenskap gehad, terwyl sy haar juis van haar onreinheid gereinig het. Daarna het sy na haar huis teruggegaan.

5 En die vrou het swanger geword en gestuur om Daud te laat weet: Ek is swanger.

6 En Daud het loab laat weet: Stuur Urhía, die Hetiet, na my. En loab het Urhía na Daud gestuur.

7 Toe Urhía dan by hom kom, vra Daud of dit goed gaan met loab, en of dit goed gaan met die manskappe, en of dit goed gaan met die oorlog.

8 En Daud sê vir Urhía: Gaan af na jou huis en was jou voete. En toe Urhía uit die paleis uitgaan, het 'n geskenk van die koning hom gevolg.

9 Maar Urhía het gaan slaap by die ingang van die paleis, by al die dienaars van sy heer, en nie na sy huis afgegaan nie.

10 En daar is aan Daud meegedeel en gesê: Urhía het nie na sy huis afgegaan nie. Toe vra Daud vir Urhía: Kom jy nie van 'n reis af nie? Waarom gaan jy nie af na jou huis nie?

11 En Urhía sê vir Daud: Die ark en Israhel en Juda bly in hutte, en my heer loab en die dienaars van my heer is gelaer in die oop veld; sou ek dan in my huis ingaan om te eet en te drink en by my vrou te slaap? So waar as u leef en u siel leef, ek sal dit nie doen nie!

12 En Daud sê vir Urhía: Bly vandag ook hier; dan sal ek jou môre laat gaan. En Urhía het dié dag in Jerusalem gebly.

13 Maar die volgende dag het Daud hom genooi, en hy het voor sy aangesig geëet en gedrink, en hy het hom dronk gemaak. Toe gaan hy in die aand uit om op sy slaapplek by die dienaars van sy heer te gaan slaap; maar na sy huis het hy nie afgegaan nie.

14 En in die môre skrywe Daud 'n brief aan loab en stuur dit met Urhía weg.

15 En hy het in die brief geskrywe en gesê: Sit Urhía op die voorpunt van die hewigste geveg; trek julle dan agter hom terug, dat hy in die slag kan sneuwel.

16 So het loab dan, terwyl hy die stad verken, Urhía op 'n plek gesit waarvan hy geweet het dat daar dapper manne was.

17 En toe die manne van die stad uittrek en met loab veg, het daar van die manskappe, van die dienaars van Daud, geval, en Urhía, die Hetiet, het ook gesterwe.

18 Daarop stuur loab om Daud die hele beloop van die geveg mee te deel.

19 En hy gee die boodskapper bevel en sê: Net soos jy die hele beloop van die geveg aan die koning klaar vertel het--

20 as dan die woede van die koning opkom en hy vir jou sê: Waarom het julle so naby die stad

gekom om te veg? Het julle dan nie geweet dat hulle bo van die muur af sou skiet nie?

21 Wie het Abiméleg, die seun van Jerubbéset, verslaan? Het nie 'n vrou bo van die muur af 'n boonste meulsteen op hom gegooi, sodat hy in Tebes gesterf het nie? Waarom het julle so naby die muur gekom? --dan moet jy sê: U dienaar Urhía, die Hetiet, is ook dood!

22 En die boodskapper het gegaan en aangekom en aan Daud alles vertel wat loab hom opgedra het.

23 Die boodskapper het naamlik aan Daud gesê: Die manne was vir ons te sterk en het teen ons uitgetrek die veld in, maar ons het hulle teruggedruk tot by die ingang van die poort.

24 Toe het die boogskutters bo van die muur af op u dienaars geskiet, sodat daar van die koning se dienaars gesterf het, en u dienaar Urhía, die Hetiet, is ook dood.

25 Daarop het Daud aan die boodskapper gesê: So moet jy aan loab sê: Laat hierdie saak nie so verkeerd wees in jou oë nie, want die swaard verteer die een sowel as die ander; veg net dapper teen die stad en verwoes dit. So moet jy hom moed inpraat.

26 Toe die vrou van Urhía hoor dat haar man Urhía dood was, het sy gerouklaag oor haar heer.

27 Nadat die routyd verby was, het Daud gestuur en haar in sy huis opgeneem; en sy het sy vrou geword en vir hom 'n seun gebaar. Maar die ding wat Daud gedoen het, was verkeerd in die oë van IEUE.

Nathan Bestraf Daud.

12 Daarom het IEUE Nathan na Daud gestuur. Toe hy by hom inkom, sê hy vir hom: Daar was twee manne in 'n sekere stad, die een was ryk en die ander arm.

2 Die ryke het 'n groot menigte kleinvee en beeste gehad,

3 maar die arme het glad niks gehad nie, behalwe een klein ooilammetjie wat hy gekoop en in die lewe gehou het, en wat by hom en saam met sy kinders groot geword het; dit het van sy stukkies brood geëet en uit sy beker gedrink en in sy skoot geslaap, en dit was vir hom soos 'n dogter.

4 En toe daar besoek kom by die ryk man, het hy ontsien om van sy kleinvee of beeste te neem om vir die reisiger wat by hom gekom het, iets te berei; daarom het hy die ooilam van die arm man geneem en dit berei vir die man wat by hom gekom het.

5 En Daud het baie kwaad geword vir die man en aan Nathan gesê: So waar as IEUE leef, die man wat dit gedoen het, moet sterwe!

6 En die ooilam moet hy viervoudig teruggee, omdat hy hierdie ding gedoen het en geen ontferming geken het nie.

7 Toe sê Nathan vir Daud: U is die man! So sê IEUE, die Aleim van Israhel: Ék het jou as koning gesalf oor Israhel, en Ék het jou gered uit die hand van Saul;

8 en Ek het die huis van jou heer aan jou gegee, en die vroue van jou heer in jou skoot, en Ek het die huis van Israhel en Juda aan jou gegee; en as dit te min was, sou Ek aan jou nog meer sulke dinge daarby wil voeg.

9 Waarom het jy die Woord van IEUE verag deur te doen wat verkeerd is in sy oë? Urhía, die Hetiet, het jy met die swaard verslaan, en sy vrou het jy vir jou as vrou geneem, nadat jy hom deur die swaard van die kinders van Ammon vermoor het.

10 En nou sal die swaard vir ewig van jou huis nie wyk nie, omrede dat jy My verag het en die vrou van Urhía, die Hetiet, geneem het om jou vrou te wees.

11 So sê IEUE: Kyk, Ek sal uit jou huis onheil oor jou verwek, en jou vroue voor jou oë neem en aan jou naaste gee, sodat hy by jou vroue sal slaap voor die oog van hierdie son.

12 Want jy het dit in die geheim gedoen, maar Ek sal hierdie ding doen voor die hele Israhel en in die volle sonlig.

13 En Daud sê vir Nathan: Ek het gesondig teen IEUE! En Nathan sê vir Daud: So het IEUE dan ook u sonde vergewe: u sal nie sterf nie.

14 Maar omdat u die vyande van IEUE deur hierdie saak aanleiding gegee het om grootliks te laster, sal die kind wat vir u gebore is, ook sekerlik sterwe.

15 Toe gaan Nathan na sy huis. En IEUE het die kind wat die vrou van Urhía vir Daud gebaar het, getref, sodat dit ernstig siek geword het.

16 En Daud het die aangesig van Aleim gesoek vir die kind, en Daud het 'n tyd lank gevas en na binne gegaan en die hele nag deur op die grond gelê.

17 Daarop kom die oudstes van sy huis na hom en wou hom van die grond laat opstaan, maar hy wou nie; ook het hy geen brood saam met hulle geëet nie.

18 En op die sewende dag het die kind gesterwe; en die dienaars van Daud was bevrees om hom te vertel dat die kind dood was, want hulle het gesê: Kyk, toe die kind nog in die lewe was, het ons met hom gespreek, maar hy het nie na ons geluister nie. Hoe kan ons dan vir hom sê: Die kind is dood! --hy kan 'n verkeerde ding doen.

19 Maar toe Daud sien dat sy dienaars onder mekaar fluister, het Daud gemerk dat die kind dood was. En Daud sê aan sy dienaars: Is die kind dood? En hulle antwoord: Hy is dood.

20 Toe het Daud van die grond opgestaan en hom gewas en gesalf en ander klere aangetrek en in die huis van IEUE gegaan en aanbid. Daarop het hy in sy huis gekom en gevra dat hulle brood aan hom moet voorsit; en hy het geëet.

21 Toe vra sy dienaars hom: Wat is dit vir 'n ding wat u gedoen het? Ter wille van die lewende kind het u gevas en geweene, maar net toe die kind dood was, het u opgestaan en brood geëet.

22 En hy sê: Toe die kind nog in die lewe was, het ek gevas en geweene, want ek het gedink: Wie weet--IEUE kan my genadig wees, sodat die kind in die lewe bly.

23 Maar nou is hy dood--waarom sou ek dan vas? Sal ek hom nog kan terugbring? Ek gaan na hom, maar hy sal na my nie terugkeer nie.

24 Daarna het Daud sy vrou Bātseba getroos en by haar ingegaan en by haar geslaap. En sy het 'n seun gebaar, en hy het hom Salomo genoem. En IEUE het hom liefgehad,

25 en Hy het hom deur Nathan, die profeet, Iedidia laat noem, ter wille van IEUE.

26 En loab het teen Rabba van die kinders van Ammon geveg en die koningstad ingeneem.

27 Daarop stuur loab boodskappers na Daud om te sê: Ek het teen Rabba geveg, ook het ek die waterstad ingeneem.

28 Maak u dan nou die orige manskappe bymekaar en beleër die stad en neem dit in, sodat ek nie die stad inneem en my naam daaroor uitgeroep word nie.

29 Toe maak Daud al die manskappe bymekaar, en hy het weggetrek na Rabba, daarteen geveg en dit ingeneem.

30 En hy het die kroon van hulle koning van sy hoof afgeneem, waarvan die gewig 'n talent goud was, met 'n kosbare steen daarin, en dit het op die hoof van Daud gekom; en 'n baie groot buit van die stad het hy uitgebring.

31 En die manskappe wat daarin was, het hy uitgebring en hy het hulle aan die werk gesit by die saag en by ysterpenne en ysterbyle, en hulle laat oorbring na die steenoonde; en so het hy met al die stede van die kinders van Ammon gedoen. Toe het Daud met al die manskappe na Jerusalem teruggegaan.

Amnon se Sonde teen Tamarh.

13 En daarna het dit gebeur. Absalom, die seun van Daud, het naamlik 'n mooi suster gehad met die naam van Tamarh, en Amnon, die seun van Daud, was verlief op haar.

2 En Amnon het dit hom so aangetrek, dat hy siek was oor sy suster Tamarh; want sy was 'n jongmeisie, en dit was in Amnon se oë onmoontlik om haar iets aan te doen.

3 Maar Amnon het 'n vriend gehad, met die naam van Ionadab, 'n seun van Daud se broer Símea; en Ionadab was 'n baie skrandere man.

4 En dié vra hom: Waarom lyk jy môre vir môre so bedruk, seun van die koning? Sal jy my dit nie te kenne gee nie? Toe sê Amnon vir hom: Ek is verlief op Tamarh, die suster van my broer Absalom.

5 Toe sê Ionadab vir hom: Gaan lê op jou bed en hou jou siek. As jou vader dan kom om jou te sien, moet jy vir hom sê: Laat my suster Tamarh tog kom en my iets gee om te eet en die ete voor my oë klaarmaak, dat ek dit kan sien en uit haar hand eet.

6 En Amnon het gaan lê en hom siek gehou. Toe die koning kom om hom te sien, sê Amnon aan die koning: Laat my suster Tamarh tog kom en voor my oë twee koekies maak, dat ek uit haar hand kan eet.

7 Daarop het Daud na Tamarh in die huis gestuur en gesê: Gaan tog in die huis van jou broer Amnon en maak vir hom ete klaar.

8 Toe gaan Tamarh in die huis van haar broer Amnon terwyl hy daar lê, en sy het deeg geneem en geknie en koekies voor sy oë gemaak en die koekies gebak.

9 En sy het die pan geneem en dit voor hom omgekeer, maar hy het geweier om te eet. En Amnon het gesê: Laat almal van my weggaan! En almal het van hom weggegaan.

10 Toe sê Amnon aan Tamarh: Bring die ete in die slaapkamer, dat ek uit jou hand kan eet. En Tamarh het die koekies wat sy gemaak het, geneem en vir haar broer Amnon in die slaapkamer gebring.

11 Terwyl sy dit nader bring na hom om te eet, het hy haar gegryp en vir haar gesê: Kom lê by my, my suster!

12 Maar sy sê vir hom: Asseblief nie, my broer, onteer my nie, want so iets mag in Israhel nie gedoen word nie; moenie so 'n skande begaan nie.

13 Waar sou ék tog met my skande heen, en jy sou soos een van die dwase in Israhel wees; spreek dan tog nou met die koning, want hy sal my nie van jou terughou nie.

14 Maar hy wou nie na haar luister nie en het haar oorweldig en haar onteer en met haar gemeenskap gehad.

15 Toe het Amnon 'n baie groot afkeer van haar gekry, ja, die afkeer wat hy van haar gekry het, was groter as die liefde waarmee hy haar liefgehad het; en Amnon sê vir haar: Staan op, gaan weg!

16 Maar sy sê vir hom: Aangaande die kwaad om my weg te stuur, dit is groter as die ander wat jy my aangedoen het. Maar hy wou nie na haar luister nie.

17 Daarop roep hy sy kneg wat hom bedien, en sê: Stuur hierdie vrou tog van my af weg buitentoe, en sluit die deur agter haar toe.

18 En sy het 'n lang rok met moue aangehad, want sulke mantels het die koninklike dogters wat maagde was, gedra. Toe sy bediende haar buitentoe uitgebring en die deur agter haar toegesluit het,

19 het Tamarh as op haar hoof gestrooi en

daardie lang rok met moue geskeur; daarby het sy haar hand op haar hoof gelê en aldeur geloop en weeklaag.

20 En haar broer Absalom sê vir haar: Was jou broer Amnon by jou? Swyg dan nou, my suster! Hy is jou broer, sit jou hart nie op hierdie saak nie. So het Tamarh dan as 'n verlatene in die huis van haar broer Absalom gebly.

21 Toe koning Daud al hierdie dinge hoor, het hy baie kwaad geword.

22 Maar Absalom het met Amnon geen kwaad of goed gepraat nie, maar Absalom het Amnon gehaat, omdat hy sy suster Tamarh onteer het.

23 En ná twee volle jare het Absalom skeeders gehad in Baäl-Hasor wat by Efraim is, en Absalom het al die seuns van die koning genooi.

24 Daarop kom Absalom by die koning en sê: Kyk tog, u dienaar het skeeders. Laat die koning en sy dienaars tog met u dienaar saamgaan.

25 Maar die koning sê vir Absalom: Ag nee, my seun, laat ons tog nie almal saamgaan nie, sodat ons jou nie lastig val nie. En hy het by hom aangehou, maar hy wou nie gaan nie en het hom die afskeidseën gegee.

26 Daarop sê Absalom: So nie, laat my broer Amnon tog saam met ons gaan. Maar die koning sê vir hom: Waarom moet hy met jou saamgaan?

27 Toe Absalom dan by hom aanhou, het hy Amnon en al die seuns van die koning met hom saam laat gaan.

28 En Absalom het sy dienaars bevel gegee en gesê: Let tog op, net soos Amnon se hart vrolik is van die wyn en ek vir julle sê: Slaan Amnon dood! dan moet julle hom doodmaak. Wees nie bevrees nie; het ék julle dit nie beveel nie? Wees sterk en wees wakker manne.

29 En die dienaars van Absalom het met Amnon gedoen soos Absalom hulle beveel het. Toe het al die seuns van die koning opgestaan, en hulle het elkeen op sy muil geklim en gevlug.

30 Terwyl hulle op pad was, kom die gerug by Daud: Absalom het al die seuns van die koning doodgeslaan en nie een van hulle het oorgebly nie.

31 Toe staan die koning op en skeur sy klere en gaan lê op die grond, terwyl al sy dienaars met geskeurde klere daarby staan.

32 Maar Ionadab, die seun van Daud se broer Simea, het geantwoord en gesê: My heer moet nie dink dat hulle al die jongmanne, die seuns van die koning, gedood het nie, maar Amnon alleen is dood, want dit was aan die gesig van Absalom te sien van die dag af dat hy sy suster Tamarh onteer het.

33 My heer die koning moet dit dan nou nie ter harte neem en dink al die seuns van die koning is dood nie. Maar Amnon alleen is dood.

34 En Absalom het gevlug. Toe die jongman wat op wag staan, sy oë opslaen, sien hy dat daar 'n

groot skare kom van 'n pad agter hom, aan die kant van die berg.

35 En Ionadab sê aan die koning: Kyk, daar kom die seuns van die koning; volgens die woord van u dienaar, so het dit gebeur.

36 En net toe hy klaar gespreek het--daar kom die seuns van die koning aan en verhef hulle stem en ween. En ook die koning en al sy dienaars het geweene met 'n baie groot geweene.

37 Maar Absalom het gevlug en na Tálmai, die seun van Ammíhur, die koning van Gesur, gegaan. En Daud het al die dae gerou oor sy seun.

38 En Absalom het gevlug en na Gesur gegaan, en hy was daar drie jaar lank.

39 En die gees van koning Daud het baie verlang om na Absalom uit te gaan, want hy het homself getroos oor Amnon, dat hy dood was.

Ioab se Plan vir Absalom se Terugkeer.

14 Toe Ioab, die seun van Seruia, merk dat die hart van die koning aan Absalom verkleef was, 2 het Ioab na Tekóa gestuur en daarvandaan 'n skrande vrou laat haal en aan haar gesê: Stel jou tog aan soos een wat treur, en trek rouklere aan; en salf jou nie met olie nie, maar hou jou soos 'n vrou wat al baie dae rou oor 'n dode.

3 Gaan dan na die koning en spreek met hom volgens hierdie woord. En Ioab het die woorde in haar mond gelê.

4 En die vrou uit Tekóa het by die koning ingekom en op haar aangesig op die grond geval en gebuig en gesê: Help, o koning!

5 Toe vra die koning haar: Wat wil jy hê? En sy sê: Voorwaar, ek is 'n weduwee en my man is dood.

6 En u dienaar het twee seuns gehad, en hulle twee het met mekaar geveg in die veld; en daar was niemand om hulle uitmekaar te maak nie, sodat die een die ander neergeslaan en hom gedood het.

7 En kyk, toe staan die hele geslag op teen u dienaar, en hulle sê: Gee hom wat sy broer doodgeslaan het, dat ons hom kan doodmaak vir die lewe van sy broer wat hy vermoor het, ja, ook die erfgenaam kan verdelg. So wil hulle dan my vuurkool wat oorgebly het, uitdoof om vir my man geen naam of oorblyfsel op die aardbodem te laat bly nie.

8 En die koning antwoord die vrou: Gaan na jou huis, en ek sal oor jou bevel gee.

9 Daarop sê die vrou uit Tekóa aan die koning: Op my, my heer die koning, en op my familie sal die skuld rus, maar die koning en sy troon is onskuldig.

10 En die koning antwoord: Elkeen wat met jou spreek, moet jy na my bring, dan sal hy jou verder nie meer aanraak nie.

11 En sy sê: Laat die koning tog dink aan IEUE u

Aleim, sodat die bloedwreker nie te veel vernieling aanrig en hulle my seun nie verdelg nie. Toe sê hy: So waar as IEUE leef, nie een haar van jou seun sal op die grond val nie!

12 En die vrou vra: Laat u dienaar tog 'n woord met my heer die koning spreek. En hy antwoord: Spreek.

13 Toe sê die vrou: Waarom het u dan so iets bedink teen die volk van Aleim? Want daardeur dat die koning hierdie woord spreek, is hy soos 'n skuldige deurdat die koning sy eie verstotene nie laat terugkom nie.

14 Want ons moet eenmaal sterwe en soos water wees wat uitgegooi word op die grond, wat 'n mens nie weer kan versamel nie; en Aleim neem die lewe nie weg nie, maar Hy koester gedagtes om 'n verstotene nie van Hom af te stoot nie.

15 Dat ék dan nou kom om hierdie woord met my heer die koning te spreek, was omdat die volk my bevrees gemaak het. Maar u dienaar het gedink: Laat ek tog met die koning gaan spreek; miskien sal die koning die wens van u dienaar uitvoer.

16 Want die koning sal seker luister om sy dienaar te red uit die hand van die man wat probeer om my en my seun saam uit die erfdeel van Aleim uit te roei.

17 Verder het u dienaar gedink: Mag tog die woord van my heer die koning tot gerusstelling wees. Want soos 'n engel van Aleim, so is my heer die koning om goed en kwaad te verstaan. En mag IEUE u Aleim met u wees!

18 Toe antwoord die koning die vrou en sê: Steek tog vir my niks weg wat ek jou sal vra nie. En die vrou sê: Laat my heer die koning maar spreek.

19 Daarop vra die koning: Het Ioab die hand in dit alles met jou saam? En die vrou antwoord en sê: So waar as u siel leef, my heer die koning, dit is onmoontlik om regs of links af te wyk van alles wat my heer die koning gespreek het; ja, u dienaar Ioab, hy het my bevel gegee, en hy het al hierdie woorde in u dienaar se mond gelê.

20 Om die saak 'n ander voorkoms te gee, het u dienaar Ioab hierdie ding gedoen. Maar my heer is wys soos die wysheid van 'n engel van Aleim om alles te weet wat op die aarde gebeur.

21 En die koning sê vir Ioab: Nou kyk, ek voer hierdie wens uit. Gaan dan heen, bring die jongman Absalom terug.

22 Daarop val Ioab op sy aangesig op die grond en hy buig hom neer en seën die koning. En Ioab sê: Vandag weet u dienaar dat ek guns in u oë gevind het, my heer die koning, omdat die koning die wens van sy dienaar uitvoer.

23 En Ioab het hom klaargemaak en na Gesur gegaan en Absalom na Jerusalem gebring.

24 En die koning het gesê: Hy kan in sy huis intrek, maar my aangesig mag hy nie sien nie. En

Absalom het in sy huis ingetrek, maar die aangesig van die koning nie gesien nie.

25 En in die hele Israhel was daar geen man so mooi soos Absalom, so geprys nie: van sy voetsool af tot sy hoofskedel toe was daar geen gebrek aan hom nie.

26 En as hy sy hoof laat skeer--hy het dit naamlik aan die end van elke jaar laat skeer, omdat dit vir hom te swaar was, daarom het hy dit laat skeer--dan het die hare van sy hoof twee honderd sikkels geweeg volgens die koninklike gewig.

27 En vir Absalom is drie seuns gebore en een dogter met die naam van Tamarh, 'n vrou wat mooi van aansien was.

28 En Absalom het twee volle jare in Jerusalem gewoon sonder dat hy die aangesig van die koning gesien het.

29 Daarom het Absalom loab laat roep, om hom na die koning te stuur, maar hy wou nie na hom kom nie; en hy het nog vir die tweede keer gestuur, maar hy wou nie kom nie.

30 Daarop sê hy aan sy dienaars: Kyk, loab se stuk land is langsaan myne, en hy het gars daarop; gaan steek dit aan die brand. En Absalom se dienaars het die stuk land aan die brand gestee.

31 Toe staan loab op en kom by Absalom in die huis en vra hom: Waarom het jou dienaars die stuk land wat aan my behoort, aan die brand gestee?

32 En Absalom sê vir loab: Kyk, ek het na jou gestuur om te sê: Kom hierheen, dat ek jou na die koning kan stuur om te vra: Waarvoor het ek van Gesur af gekom? Dit was vir my beter as ek nog daar was. Ek wil dan nou die aangesig van die koning sien, en as daar by my skuld is, laat hy my dan doodmaak.

33 Toe het loab na die koning gegaan en hom dit meegedeel. En hy het Absalom geroep, en dié het na die koning gegaan en voor hom gebuig met sy aangesig na die aarde toe, voor die koning; en die koning het Absalom gesoen.

Dauid vlug vanaf Jerusalem.

15 En daarna het Absalom vir hom 'n wa en perde aangeskaf en vyftig man om voor hom uit te loop.

2 Verder het Absalom gereeld vroeg opgestaan en langs die pad na die poort gaan staan; en Absalom het elkeen wat 'n saak gehad het om na die koning te kom vir regspraak, aangeroep en gesê: Uit watter stad is jy? As hy dan antwoord: U dienaar is uit een van die stamme van Israhel--

3 dan sê Absalom vir hom: Kyk, jou saak is goed en reg, maar van die koning se kant sal niemand jou gehoor gee nie.

4 Verder het Absalom gesê: Mag hulle my as regter in die land aanstel, dat elkeen wat 'n geskil of regspraak het, na my kan kom; dan sal ek aan

hom reg laat geskied.

5 En elke keer as iemand nader kom om voor hom te buig, steek hy sy hand uit en gryp hom en soen hom.

6 Op dié manier het Absalom met al die Ishraeliete gehandel wat vir regspraak na die koning kom, sodat Absalom die hart van die manne van Israhel gesteel het.

7 En ná verloop van vier jaar het Absalom aan die koning gesê: Laat my tog gaan en my gelofte wat ek aan IEUE gedoen het, in Hebron betaal;

8 want u dienaar het 'n gelofte gedoen toe ek in Gesur in Aram gewoon het, en gesê: As IEUE my werklik in Jerusalem terugbring, sal ek IEUE dien.

9 Toe sê die koning vir hom: Gaan in vrede! En hy het hom klaargemaak en na Hebron gegaan.

10 Verder het Absalom spioene uitgestuur onder al die stamme van Israhel om te sê: As julle die geluid van die ramshoring hoor, moet julle sê: Absalom is koning in Hebron!

11 En uit Jerusalem het twee honderd man met Absalom saamgetrek wat genooi was en in hulle onskuld gegaan het sonder dat hulle van die hele saak iets geweet het.

12 Absalom het ook, terwyl hy die slagoffers bring, Agitófél, die Giloniet, 'n raadgewer van Daid, uit sy stad, uit Gilo, laat roep. So het dan die sameswering sterk geword en die mense aldeur meer by Absalom aangesluit.

13 Toe daar dan 'n boodskapper by Daid kom en sê: Die hart van die manne van Israhel is agter Absalom aan--

14 het Daid aan al sy dienaars wat by hom in Jerusalem was, gesê: Maak klaar en laat ons vlug, want daar sal vir ons geen ontkoming wees voor Absalom uit nie! Maak gou om weg te kom, sodat hy ons nie miskien gou inhaal en onheil oor ons bring en die stad met die skerppe van die swaard verslaan nie.

15 En die dienaars van die koning sê vir die koning: Net soos my heer die koning verkies--hier is u dienaars!

16 En die koning het uitgegaan met sy hele huis agter hom aan, maar die koning het tien byvroue agter laat bly om die huis op te pas.

17 En toe die koning met al die mense agter hom aan uitgetrek het, het hulle bly staan by die verste huis,

18 onderwyl al sy dienaars langs hom verbytrek, ook al die Kreti en al die Pleti. Ook al die Gittiete, ses honderd man wat uit Gat agter hom aan gekom het, het voor die koning verbygetrek.

19 En die koning sê vir Ittai, die Gittiet: Waarvoor sou jy ook met ons saamgaan? Draai om en bly by die koning, want jy is 'n uitlander en ook 'n balling uit jou woonplek.

20 Jy het gister gekom, en vandag sou ek jou laat rondswerwe om met ons saam te trek terwyl ek wie weet waarheen gaan! Draai om, en bring

jou broers terug. Mag guns en trou met jou wees!
 21 Maar Ittai het die koning geantwoord en gesê: So waar as IEUE leef en my heer die koning leef, voorwaar, op die plek waar my heer die koning sal wees vir dood of vir lewe, daar sal u dienaar sekerlik ook wees!

22 Toe sê Daud vir Ittai: Gaan, trek dan verby! En Ittai, die Gittiet, het verbygetrek met al sy manne en al die kinders wat by hom was.

23 En die hele land het hardop gehuil terwyl al die mense verbytrek; en die koning het deur die spruit Kidron getrek; en al die mense het deurgetrek op pad na die woestyn.

24 En kyk, Sadok was ook daar, en al die Leviete by hom wat die verbondsark van Aleim dra, en hulle het die ark van Aleim neergesit--Abjatar het ook opgetrek--totdat al die mense uit die stad tot die laaste toe deurgetrek het.

25 Toe sê die koning vir Sadok: Bring die ark van Aleim terug in die stad. As ek guns vind in die oë van IEUE, sal Hy my terugbring, en Hy sal my dit en sy woning laat sien.

26 Maar as Hy so sê: Ek het in jou geen behae nie--hier is ek! Laat Hy met my doen soos goed is in sy oë.

27 Verder het die koning aan die priester Sadok gesê: U is tog siener? Gaan in vrede na die stad terug, en julle twee seuns, Ahímaás, jou seun, en Ionatan, die seun van Abjatar, met julle saam.

28 Kyk, ek vertoef by die woestynndriewe totdat daar 'n woord van julle kom om my in te lig.

29 En Sadok en Abjatar het die ark van Aleim teruggebring na Jerusalem en daar gebly.

30 En Daud het die hoogte van die olywe opgeklim, terwyl hy al deur loop en ween; en sy hoof was bedek, en hy het kaalvoet geloop; en al die mense wat by hom was, hulle het elkeen sy hoof bedek en opgegaan en al deur geween.

31 Nadat aan Daud meegedeel is: Agitófél is onder die samesweerders met Absalom saam, het Daud gesê: o IEUE, verydel tog die raad van Agitófél!

32 En toe Daud tot bo-op die top kom, waar hulle Aleim aanbid het, ontmoet Húsai, die Arkiet, hom daar, met geskeurde rok en grond op sy hoof.

33 En Daud sê vir hom: As jy saam met my verder gaan, sal jy my tot 'n las wees.

34 Maar as jy teruggaan na die stad en vir Absalom sê: U dienaar, o koning, wil ek wees; tevore was ek wel u vader se dienaar, maar nou is ek u dienaar--dan kan jy vir my die raad van Agitófél verydel.

35 En is die priesters Sadok en Abjatar nie daar saam met jou nie? Alles wat jy dan hoor uit die huis van die koning, moet jy aan Sadok en Abjatar, die priesters, te kenne gee.

36 Kyk, hulle twee seuns is daar by hulle, Ahímaás van Sadok en Ionatan van Abjatar, en

deur hulle moet julle alles wat julle verneem, aan my laat weet.

37 Daarop het Húsai, die vriend van Daud, in die stad gekom, terwyl Absalom aankom na Jerusalem.

Absalom kom Jerusalem Binne.

16 Nadat Daud van die top af 'n entjie verder getrek het, kom Siba, die dienaar van Mefibóset, meteens hom tegemoet met 'n paar opgesaalde esels en op hulle twee honderd brode en honderd rosynekoeke en honderd somervrugte en 'n sak wyn.

2 En die koning het Siba gevra: Wat wil jy hiermee maak? En Siba sê: Die esels is vir die huis van die koning om op te ry, en die brood en die somervrugte vir die dienaars om te eet, en die wyn vir die vermoeides in die woestyn om te drink.

3 En die koning vra: Maar waar is die seun van jou heer? En Siba sê vir die koning: Kyk, hy het daar in Jerusalem gebly, want hy dink: Vandag sal die huis van Israhel my vader se koningskap aan my teruggee.

4 Daarop sê die koning vir Siba: Kyk, alles wat aan Mefibóset behoort, is joue. En Siba sê: Ek buig my neer! Mag ek guns vind in u oë, my heer die koning!

5 En toe koning Daud tot by Bahúrim gekom het, kom daarvandaan juis 'n man te voorskyn uit die geslag van die huis van Saulo met die naam van Símei, die seun van Gera; hy het uitgekóm en gedurigdeur gevloek

6 en Daud en al die dienaars van koning Daud met klippe gegooi, alhoewel al die mense en al die helde aan sy regter-- en aan sy linkerkant was.

7 En dit het Símei gesê terwyl hy vloek: Weg, weg, jou bloedvergieter en jou deugniet!

8 IEUE het al die bloed van die huis van Saulo, in wie se plek jy koning geword het, op jou laat neerkom; en IEUE het die koningskap in die hand van jou seun Absalom gegee, en hier is jy nou in jou ongeluk, omdat jy 'n bloedvergieter is.

9 Toe vra Abísai, die seun van Seruia, vir die koning: Waarom moet hierdie dooie hond my heer die koning vloek? Laat ek tog oorstap en sy kop afslaan!

10 Maar die koning sê: Wat het ek met julle te doen, seuns van Seruia? As hy vloek, en as IEUE aan hom gesê het: Vloek Daud! wie mag dan vra: Waarom maak jy so?

11 Verder het Daud aan Abísai en al sy dienaars gesê: Kyk, my seun wat uit my liggaam voortgekóm het, soek my lewe: hoeveel te meer dan nou die Benjaminiet? Laat hom staan, dat hy vloek, want IEUE het hom dit beveel.

12 Miskien sal IEUE my ellende aansien en sal IEUE my goed vergelde vir die vloek wat my vandag tref.

13 Daud en sy manne het toe met die pad getrek, terwyl Simeï al langs hom aan die kant van die berg gedurig loop en vloek, en al langs hom met klippe gooi en stof maak.

14 En moeg het die koning en al die mense wat by hom was, by die Jordaan aangekom en daar asem geskep.

15 Intussen het Absalom en al die manskappe, die manne van Israhel, in Jerusalem aangekom, en Agitófél was by hom.

16 En net toe Húsai, die Arkiet, die vriend van Daud, by Absalom kom, sê Húsai vir Absalom: Mag die koning leef, mag die koning leef!

17 Maar Absalom vra vir Húsai: Is dit jou liefde teenoor jou vriend? Waarom het jy nie saam met jou vriend getrek nie?

18 Toe sê Húsai vir Absalom: Nee, maar aan hom wat IEUE verkies, en hierdie volk en al die manne van Israhel, aan hom behoort ek, en by hom sal ek bly.

19 En ten tweede: Wie sal ék dien? Is dit nie voor die aangesig van sy seun nie? Soos ek voor u vader gedien het, so sal ek voor u wees.

20 Daarop sê Absalom vir Agitófél: Julle moet raad gee onder mekaar wat ons moet doen.

21 En Agitófél sê vir Absalom: Gaan in by die byvroue van u vader wat hy laat agter bly het om die huis op te pas. Dan sal die hele Israhel hoor dat u u gehaat gemaak het by u vader, en die hande van almal wat by u is, sal versterk word.

22 Hulle het toe vir Absalom 'n tent op die dak opgeslaan, en Absalom het voor die oë van die hele Israhel by die byvroue van sy vader ingegaan.

23 En die raad wat Agitófél in dié dae gegee het, was asof 'n mens die Woord van Aleim geraadpleeg het. So was elke raad van Agitófél vir Daud sowel as vir Absalom.

Agitófél en Húsai se Advies.

17 Verder het Agitófél vir Absalom gesê: Laat ek tog twaalf duisend man uitsoek en my klaarmaak en Daud vannag agternajaag,

2 dat ek hom kan oorval, terwyl hy moeg en slap van hande is, en hom verskrik; dan sal al die mense vlug wat by hom is, en ek sal net die koning neerslaan.

3 En ek sal die hele volk na u terugbring: die terugkeer van almal hang af van die man wat u soek; die hele volk sal tevrede wees.

4 En die woord was reg in die oë van Absalom en in die oë van al die oudstes van Israhel.

5 Maar Absalom het gesê: Roep tog ook Húsai, die Arkiet, en laat ons ook hoor wat hy sê.

6 Toe Húsai by Absalom inkom, het Absalom met hom gespreek en gesê: So het Agitófél gespreek. Sal ons sy raad opvolg? So nie, spreek jy dan.

7 En Húsai sê vir Absalom: Die raad wat Agitófél hierdie keer gegee het, is nie goed nie.

8 Verder het Húsai gesê: U weet dat u vader en sy manne helde is en bitter van siel soos 'n beer wat van haar kleintjies beroof is in die veld; ook is u vader 'n krygsman, en hy sal nie by die volk vernag nie.

9 Kyk, nou het hy hom weggesteek in een van die kuile of in een van die ander plekke, en as daar al by die begin enkele onder hulle val en die mense dit hoor, sal hulle sê: Die manskappe wat Absalom volg, het 'n neerlaag gely!

10 Dan sal selfs hy wat 'n dapper man is, wat 'n hart het soos 'n leeu se hart, heeltemal versmelt; want die hele Israhel weet dat u vader 'n held is, en dat dapper manne by hom is.

11 Maar ek raai aan: Laat die hele Israhel van Dan tot Berséba, soos sand wat aan die seestrand is in menigte, voltallig by u versamel word; en u moet persoonlik in die stryd trek.

12 En as ons by hom kom in een van die plekke waar hy hom bevind, dan val ons op hom neer soos dou op die aarde val, sodat daar van hom en van al die manne wat by hom is, selfs nie een oorbly nie.

13 En as hy hom in 'n stad terugtrek, moet die hele Israhel toue aanbring na daardie stad, en ons sal dit wegsleep na die spruit totdat daar selfs geen klippie meer te vinde is nie.

14 Toe sê Absalom en al die manne van Israhel: Die raad van Húsai, die Arkiet, is beter as die raad van Agitófél. Maar IEUE het dit beskik om die goeie raad van Agitófél te verydel, sodat IEUE die onheil oor Absalom kon bring.

15 En Húsai het aan Sadok en Abjatar, die priesters, gesê: So en so het Agitófél Absalom en die oudstes van Israhel aangeraai, maar so en so het ek aangeraai.

16 Stuur dan nou gou, en laat Daud weet: Vernag nie by die woestyndriewe nie, maar trek sekerlik deur; anders word die koning en al die mense wat by hom is, vernietig.

17 Intussen het Ionatan en Ahímaäs by die fontein Rogel gestaan, terwyl 'n diensmeisie gaan om vir hulle berig te bring; hulle moes dan weer gaan en dit aan koning Daud oorbring. Want hulle moes hulle nie laat sien deur in die stad in te gaan nie.

18 Maar 'n seun het hulle gesien en dit aan Absalom meegedeel. Toe gaan hulle twee haastig weg en kom by die huis van 'n man in Bahúrim wat 'n put op sy erf gehad het, en hulle het daarin afgesak.

19 En die vrou het 'n doek geneem en dit bo-oor die put oopgetrek en graankorrels daarop uitgestrooi, sodat 'n mens niks kon merk nie.

20 Toe Absalom se dienaars by die vrou in die huis kom, vra hulle: Waar is Ahímaäs en Ionatan? En die vrou sê vir hulle: Hulle het die watertjie deurgegaan. En hulle het gesoek maar niks gekry nie, en na Jerusalem teruggegaan.

21 Nadat hulle weg was, het hulle uit die put opgeklim en verder gegaan en aan koning Daud berig gebring en aan Daud gesê: Maak julle klaar en trek gou die water deur, want so het Agitófél teen julle raad gegee.

22 Daarop het Daud hom klaargemaak, en al die mense wat by hom was, en die Jordaan deurgetrek. Teen dat dit die môre lig geword het, het selfs nie een ontbreek wat nie die Jordaan deurgetrek het nie.

23 En toe Agitófél sien dat sy raad nie opgevolg is nie, saal hy die esel op en maak hom klaar, en hy het na sy huis in sy stad gegaan en aan sy huis bevel gegee en homself gewurg. So het hy dan gesterwe; en hy is begrawe in die graf van sy vader.

24 En Daud het al in Mahanáim aangekom terwyl Absalom deur die Jordaan trek, hy en al die manne van Israhel saam met hom.

25 En Absalom het Amása in loab se plek oor die leër aangestel; en Amása was die seun van 'n man met die naam van Itra, die Ismaeliet wat ingegaan het by Abígail, die dogter van Naas, die suster van Seruia, loab se moeder.

26 En Israhel en Absalom het laer opgeslaan in die land Gílead.

27 Net toe Daud in Mahanáim aankom, bring Sobi, die seun van Naas, uit Rabba van die kinders van Ammon, en Magir, die seun van Ammiël, uit Lódebar, en Barsíllai, die Gileadiet, uit Rógelim,

28 beddegoed en skottels en erdegoed en koring en gars en meel en gebraaide koring en bone en lensies, ook gebraai,

29 en heuning en dikmelk en kleinvee en kaas van beesmelk na Daud om te eet, en na die mense wat by hom was, want hulle het gesê: Die mense het honger en is moeg en het dors geword in die woestyn.

Absalom Vermoor vir loab.

18 En Daud het die manskappe gemonster wat by hom was, en owerstes oor duisend en owerstes oor honderd oor hulle aangestel.

2 En Daud het die manskappe uitgestuur: 'n derde deel onder bevel van loab, en 'n derde onder Abísai, die seun van Seruia, die broer van loab, en 'n derde onder Ittai, die Gittiet; en die koning het aan die manskappe gesê: Ek sal ook seker saam met julle uittrek.

3 Maar die manskappe het gesê: U mag nie uittrek nie, want as ons miskien vlug, sal hulle nie op ons ag gee nie; ja, al sterwe die helfte van ons, hulle sal nie op ons ag gee nie, want u is soos tien duisend van ons. Dit is dan nou beter dat u ons van die stad uit te hulp kom.

4 Toe sê die koning vir hulle: Wat goed is in julle oë, sal ek doen. En die koning het langs die poort gaan staan, terwyl al die manskappe by honderde

en by duisende uittrek.

5 En die koning het loab en Abísai en Ittai bevel gegee en gesê: Saggies met die jongman, met Absalom. En al die manskappe het gehoor toe die koning aan al die owerstes bevel gee omtrent Absalom.

6 Daarop trek die manskappe uit, die veld in om Israhel te ontmoet; en die geveg het plaasgevind in die bos van Efraim.

7 En die manskappe van Israhel is daar voor die dienaars van Daud verslaan, en die neerlaag was dié dag daar groot, twintig duisend.

8 Maar die geveg is daar uitgebrei oor die oppervlakte van die hele land, en die bos het daardie dag onder die mense meer verteer as wat die swaard verteer het.

9 En die dienaars van Daud het Absalom onverwags aangetref terwyl Absalom op 'n muil ry; en toe die muil onder die digte takke van 'n groot terpentynboom ingaan, het sy hoof in die terpentynboom vasgehaak, sodat hy tussen hemel en aarde bly hang het, terwyl die muil onder hom wegloop.

10 Toe die man dit sien, het hy aan loab berig gebring en gesê: Kyk, ek het Absalom aan 'n terpentynboom sien hang.

11 En loab sê vir die man wat hom die berig gebring het: En as jy dit gesien het, waarom het jy hom dan nie daar teen die grond neergeslaan nie? Dan moes ek jou tien silwerstukke en een gord gegee het.

12 Maar die man sê vir loab: Al kon ek ook duisend silwerstukke op my hande weeg, ek sou my hand tog nie uitsteek teen die seun van die koning nie; want die koning het u en Abísai en Ittai voor ons ore bevel gegee en gesê: Julle, wie dan ook, moet vir die jongman Absalom sorg.

13 Of as ek vals teen sy lewe handel het--niks tog bly vir die koning verborge nie--dan sou u opsy gestaan het.

14 Toe sê loab: Ek wil nie so by jou vertoef nie! En hy het drie spiese in sy hand geneem en dié in die hart van Absalom gestee, terwyl hy nog lewendig was binne-in die terpentynboom.

15 En tien jongmanne, wapendraers van loab, het nader gekom en Absalom doodgeslaan.

16 Daarop blaas loab op die ramshoring, en al die manskappe het omgedraai en Israhel nie meer agtervolg nie, want loab het die manskappe teruggehou.

17 Toe het hulle Absalom geneem en hom in die bos in 'n groot kuil gegooi en 'n baie groot hoop klippe bo-op hom gestapel, onderwyl die hele Israhel elkeen na sy tent vlug.

18 En Absalom het gedurende sy lewe die gedenksteen wat in die koningsdal staan, geneem en vir homself opgerig met die woorde: Ek het geen seun om my naam in gedagtenis te hou nie; en hy het die gedenksteen na sy naam genoem,

en dit word tot vandag toe genoem die gldankteken van Absalom.

19 Daarop sê Ahímaäs, die seun van Sadok: Laat my tog hardloop en aan die koning die goeie boodskap bring dat IEUE aan hom reg verskaf het teenoor sy vyande.

20 Maar loab sê vir hom: Jy is nie vandag 'n man vir 'n boodskap nie, maar anderdag kan jy 'n boodskap bring--vandag mag jy nie die boodskap bring nie juis omdat die seun van die koning dood is.

21 Toe sê loab vir die Kusiet: Gaan vertel die koning wat jy gesien het! En die Kusiet het voor loab gebuig en gehardloop.

22 Maar Ahímaäs, die seun van Sadok, het nog 'n keer aan loab gesê: Laat kom wat wil--laat my tog ook agter die Kusiet aan hardloop. En loab vra: Waarom wil jy dan nou hardloop, my seun? Vir jou is daar tog geen boodskappersloon te kry nie.

23 Laat kom wat wil, sê hy, ek hardloop. En hy antwoord hom: Hardloop! En Ahímaäs het met die pad na die Jordaanstreek gehardloop en die Kusiet verbygegaan.

24 En terwyl Daud tussen die twee poortingange sit, het die wag op die dak van die poort op die muur geklim; en toe hy sy oë opslaan, sien hy meteens 'n man alleen hardloop.

25 Toe het die wag uitgeroep en dit aan die koning meegedeel. En die koning sê: As hy alleen is, dan is daar 'n goeie boodskap in sy mond. Terwyl hy al nader en nader kom,

26 sien die wag 'n ander man hardloop; en die wag het die poortwagter toegeroep en gesê: Kyk, daar hardloop nog 'n man alleen. Daarop sê die koning: Hy bring ook 'n goeie boodskap.

27 Verder het die wag gesê: Ek sien die gang van die eerste is soos die gang van Ahímaäs, die seun van Sadok. Toe sê die koning: Hy is 'n goeie man, en hy kom met 'n goeie boodskap.

28 En Ahímaäs het uitgeroep en aan die koning gesê: Vrede! En hy het hom voor die koning gebuig met sy aangesig na die aarde en gesê: Geloofd sy IEUE u Aleim wat die manne oorgelewer het wat hulle hand teen my heer die koning opgetel het.

29 Toe vra die koning: Gaan dit goed met die jongman, met Absalom? En Ahímaäs antwoord: Ek het 'n groot gewoel gesien toe loab die dienaar van die koning, naamlik u dienaar, gestuur het, maar ek het nie geweet wat dit was nie.

30 Daarop sê die koning: Gaan opsy en kom hier staan. Toe hy dan opsy gaan en daar bly staan,

31 kom die Kusiet juis aan; en die Kusiet sê: My heer die koning moet die blye boodskap ontvang dat IEUE aan u vandag reg verskaf het teenoor almal wat teen u opgestaan het.

32 En die koning het die Kusiet gevra: Gaan dit goed met die jongman, met Absalom? En die Kusiet sê: Mag dit met die vyande van my heer

die koning en met almal wat teen u opstaan om kwaad te doen, gaan soos met dié jongman!

33 Toe het die koning baie ontroerd geword en opgeklim na die bovertrek van die poort en geween; en hy het rondgelopen en só gesê: My seun Absalom, my seun, my seun Absalom! Ag, as ek self maar in jou plek gesterf het! Absalom, my seun, my seun!

Daud keer terug na Jerusalem.

19 En aan loab is meegedeel: Kyk, die koning ween en bedryf rou oor Absalom.

2 En daardie dag het die oorwinning vir die hele volk 'n roubedryf geword, omdat die volk dié dag hoor sê het: Die koning is bedroef oor sy seun.

3 Daarom het die volk dié dag stilletjies die stad ingekom, net soos mense wat skaam is, wegsloop as hulle in die geveg gevlug het.

4 En die koning het sy gesig toegemaak, en die koning het hardop uitgeroep: My seun Absalom! Absalom, my seun, my seun!

5 Toe kom loab by die koning in die huis en sê: U het vandag die aangesig van al u dienaars beskaamd gemaak, wat vandag u lewe en die lewe van u seuns en dogters en die lewe van u vroue en die lewe van u byvroue gered het,

6 deur lief te hê diegene wat u haat, en te haat diegene wat u liefhet; want u gee vandag te kenne dat owerstes en onderdane vir u niks is nie, want ek merk vandag dat, as Absalom lewendig en ons almal vandag dood was, dit dan in u oë reg sou gewees het.

7 Staan dan nou op, gaan uit en spreek na die hart van u dienaars, want ek sweer by IEUE--as u nie uitgaan nie, sal sekerlik vannag geen man by u bly nie; en dit sal vir u 'n groter onheil wees as al die onheile wat u oorgekom het van u jeug af tot nou toe.

8 En die koning het opgestaan en in die poort gaan sit; en hulle het die hele volk laat weet en gesê: Kyk, die koning sit in die poort. Daarna het die hele volk voor die koning gekom. Maar Israhel het gevlug elkeen na sy tente toe.

9 En die hele volk onder al die stamme van Israhel het onder mekaar getwis en gesê: Die koning het ons verlos uit die hand van ons vyande, en hy het ons gered uit die hand van die Filistyne, en nou moes hy die land uit vlug vir Absalom;

10 en Absalom wat ons oor ons gesalf het, het in die geveg gesneuwel: waarom is julle dan nou nalatig om die koning terug te bring?

11 Toe het koning Daud gestuur na Sadok en Abjatar, die priesters, om te sê: Spreek met die oudstes van Juda en vra: Waarom sou julle die laastes wees om die koning terug te bring na sy huis? Die gesegde van die hele Israhel het naamlik die koning in sy huis bereik.

12 Julle is my broers; my been en my vlees is

julle: waarom sou julle dan die laastes wees om die koning terug te bring?

13 En vir Amása moet julle sê: Is jy nie my been en my vlees nie? Mag Aleim so aan my doen en so daaraan toedoen as jy nie al die dae leërowerste voor my in die plek van loab sal wees nie!

14 So het hy dan die hart van al die manne van Juda sonder uitsondering geneig, sodat hulle die koning laat weet het: Kom terug, u met al u dienaars.

15 Daarop het die koning teruggegaan en by die Jordaan aangekom; en Juda het na Gilgal gekom om die koning tegemoet te gaan, om die koning oor die Jordaan te bring.

16 En Símeï, die seun van Géra, die Benjaminiëter, wat uit Bahúrím was, het hom gehaas en saam met die manne van Juda afgekom om koning Daud te ontmoet,

17 en duisend man uit Benjamin was saam met hom; verder Siba, die dienaar van Saul se huis, met sy vyftien seuns en sy twintig slawe saam met hom; en hulle het voor die koning al die Jordaan bereik.

18 En die pont het heen en weer gevaar om die huis van die koning oor te bring en te doen wat goed was in sy oë. En Símeï, die seun van Géra, het voor die koning neergeval toe hy die Jordaan sou oortrek

19 en aan die koning gesê: My heer moet my die skuld nie toereken en daar nie aan dink hoe u dienaar verkeerd gehandel het op die dag dat my heer die koning uit Jerusalem uitgetrek het, deurdat die koning dit ter harte sou neem nie.

20 Want u dienaar weet dat ek gesondig het; maar soos u sien, vandag het ek die eerste van die hele huis van Ioseph afgekom om my heer die koning tegemoet te gaan.

21 Toe het Abísai, die seun van Seruía, geantwoord en gesê: Moet Símeï nie hieroor gedood word, dat hy die gesalfde van IEUE gevloek het nie?

22 Maar Daud sê: Wat het ek met julle te doen, seuns van Seruía, dat julle vandag my teëstanders word? Sou iemand vandag in Israhel gedood word? Want weet ek dan nie dat ek vandag koning oor Israhel is nie?

23 Daarop sê die koning aan Símeï: Jy sal nie sterf nie. En die koning het vir hom gesweer.

24 Mefibóset, die kleinseun van Saul, het ook afgekom die koning tegemoet, en hy het sy voete nie skoongemaak en sy baard nie geskeer en sy klere nie gewas van die dag af dat die koning weggegaan het tot op die dag dat hy behoue teruggekom het nie;

25 en toe hy in Jerusalem die koning tegemoetkom, sê die koning vir hom: Waarom het jy nie met my saamgetrek nie, Mefibóset?

26 En hy antwoord: My heer die koning, my dienaar het my bedrieg; want u dienaar het

gedink: Ek wil vir my die esel laat opsaal, dat ek daarop kan ry en met die koning kan saamtrek, want u dienaar is lam.

27 Hy het ewenwel u dienaar by my heer die koning belaster, maar my heer die koning is soos 'n engel van Aleim: doen dan wat goed is in u oë.

28 Want my hele familie was by my heer die koning niks anders as manne wat die dood verdien nie; tog het u u dienaar opgeneem onder die wat aan u tafel eet: watter regspraak het ek dan nog meer om my verder op die koning te beroep?

29 Toe sê die koning vir hom: Waarom nog meer woorde? Ek sê: Jy en Siba moet die grond verdeel.

30 En Mefibóset het die koning geantwoord: Hy kan ook alles neem nadat my heer die koning behoue in sy huis gekom het.

31 Barsíllai, die Gileadiëter, het ook afgekom van Rógelim en met die koning oor die Jordaan getrek om hom oor die Jordaan weg te bring.

32 En Barsíllai was baie oud, 'n man van tagtig jaar, en hy het die koning onderhou gedurende sy verblyf in Mahanáim, want hy was 'n baie vermoënde man.

33 Toe sê die koning vir Barsíllai: Trek jy saam met my oor, dan sal ek jou by my in Jerusalem onderhou.

34 Maar Barsíllai het die koning geantwoord: Hoeveel sal die dae van my lewensjare dan wees, dat ek saam met die koning moet opgaan na Jerusalem?

35 Ek is vandag tagtig jaar oud. Kan ek tussen goed en kwaad onderskei? of sal u dienaar kan proe wat ek eet en wat ek drink? of sal ek nog kan aanhoor die stem van die sangers en die sangeresse? Waarom sal u dienaar my heer die koning dan nog tot 'n las wees?

36 U dienaar kan net 'n entjie saam met die koning trek oor die Jordaan. Waarom tog sou die koning hierdie vergelding aan my doen?

37 Laat u dienaar tog maar omdraai, dat ek kan sterf in my stad by die graf van my vader en my moeder; maar hier is u dienaar Kimham. Laat hy saam met my heer die koning oortrek, en doen aan hom wat goed is in u oë.

38 En die koning sê: Kimham kan saam met my oortrek, dan sal ek aan hom doen wat goed is in jou oë, en alles wat jy verkies om aan my op te dra, sal ek vir jou doen.

39 Toe trek die hele volk die Jordaan oor. En nadat die koning ook oorgetrek het, soen die koning Barsíllai en groet hom; en hy het na sy woonplek teruggegaan.

40 Daarop het die koning verder getrek na Gilgal, en Kimham het saam met hom getrek, en die hele volk van Juda en ook die helfte van die volk van Israhel het die koning verder gebring.

41 Meteens kom toe al die manne van Israhel by die koning aan en sê aan die koning: Waarom het

ons broers, die manne van Juda, u gesteel en die koning en sy huis en al die manne van Daud saam met hom oor die Jordaan gebring?

42 Daarop antwoord al die manne van Juda die manne van Israhel: Omdat die koning aan my verwant is; maar waarom is jy tog kwaad oor hierdie saak? Het ons ooit iets van die koning geëet, of is iets as 'n porsie vir ons weggedra?

43 En die manne van Israhel het die manne van Juda geantwoord en gesê: Ek het tien aandeel aan die koning en ook meer reg op Daud as jy. Waarom het jy my dan veragtelik behandel? Was my woord dan nie die eerste om my koning terug te bring nie? Maar die woord van die manne van Juda was heftiger as die woord van die manne van Israhel.

Seba Minag Daud.

20 En daar was by geval 'n deugniet met die naam van Seba, die seun van Bigri, 'n Benjaminiëter--hy het op die ramshoring geblaas en gesê:

Ons het geen deel aan Daud, en ons het geen erfdeel aan die seun van Isai nie: elkeen na sy tente toe, o Israhel!

2 Daarop trek al die manne van Israhel van Daud af weg, agter Seba, die seun van Bigri, aan; maar die manne van Juda het hulle koning aangehang van die Jordaan af tot by Jerusalem.

3 Toe Daud in sy huis in Jerusalem kom, het die koning die tien vroue, die byvroue wat hy laat agterbly het om die huis op te pas, geneem en in 'n bewaakte huis gesit en hulle onderhou, maar nie by hulle ingegaan nie; en hulle was opgesluit tot die dag van hulle dood as lewenslange weduwees.

4 Daarna sê die koning aan Amása: Roep vir my die manne van Juda binne drie dae byeen; kom staan jy dan hier.

5 En Amása het gegaan om Juda byeen te roep, maar het langer weggebly as die bepaalde tyd wat hy vir hom vasgestel het.

6 Toe sê Daud aan Abísai: Nou sal Seba, die seun van Bigri, ons meer kwaad doen as Absalom; neem jy die dienaars van jou heer en jaag hom agterna, sodat hy nie miskien vir hom versterkte stede vind en ons oog uitruk nie.

7 En daar het uitgetrek, agter hom aan, die manne van loab en die Kreti en die Pleti en al die helde--hulle het uit Jerusalem uitgetrek om Seba, die seun van Bigri, agterna te jaag.

8 Terwyl hulle by die groot klip was wat by Gíbeon lê, kom Amása voor hulle uit. En loab was omgord met sy wapenrok as sy kleed en daaroor was 'n gord met 'n swaard wat in die skede aan sy heupe vasgemaak was, en terwyl hy voortgaan, het dit geval.

9 En loab sê vir Amása: Gaan dit goed met jou, my broer? En loab het met die regterhand die baard van Amása gegryp om hom te soen.

10 En Amása was nie op sy hoede vir die swaard wat in die hand van loab was nie. Toe steek hy hom daarmee in die onderlyf en stort sy ingewande op die grond uit sonder om hom 'n tweede steek te gee, sodat hy gesterf het. Daarop het loab en sy broer Abísai Seba, die seun van Bigri, agternagejaag.

11 Maar 'n man uit die dienaars van loab het daar by hom bly staan en gesê: Wie in loab behaer het en wie vir Daud is, laat hom loab volg!

12 Terwyl Amása in die middel van die pad hom in die bloed lê en wentel en die man sien dat al die manskappe bly staan, het hy Amása uit die pad uit weggeneem na die veld en 'n kleed oor hom gegooi, omdat hy sien dat elkeen wat by hom kom, daar bly staan.

13 Toe hy hom uit die pad verwyder het, trek al die manskappe verby agter loab aan om Seba, die seun van Bigri, agterna te jaag.

14 En dié het deur al die stamme van Israhel getrek na Habal en Bet-Máaga en die hele Berim; en hulle het byeengekom en ook agter hom aan gegaan.

15 En hulle het gekom en hom in Habal-Bet-Máaga beleër en 'n wal teen die stad opgegooi, wat teen die voorskans opgerys het. Terwyl al die manskappe van loab besig was met verwoes om die muur te laat val,

16 roep 'n wyse vrou uit die stad: Luister, luister! Sê tog vir loab: Kom hierheen, dat ek met u kan spreek.

17 En toe hy nader kom na haar, sê die vrou: Is u loab? En hy antwoord: Ja. En sy sê vir hom: Hoor die woorde van u dienaars. En hy antwoord: Ek hoor.

18 Daarop spreek sy en sê: Vroeër was hulle gewoon om só te sê: Laat hulle Habal maar net raadpleeg! en so het hulle 'n saak afgehandel.

19 Ek is een van die vredeliewendes, van die getroues in Israhel. U is daarop uit om 'n stad te vernietig, nogal 'n moeder in Israhel. Waarom wil u die erfdeel van IEUE te gronde rig?

20 En loab antwoord en sê: Dit is ver, ver van my, dat ek te gronde sou rig en dat ek sou verwoes!

21 Die saak is nie so nie; maar 'n man van die gebergte van Efraim met die naam van Seba, die seun van Bigri, het sy hand opgehef teen die koning, teen Daud: lewer hom alleen uit, dan wil ek van die stad af wegtrek. En die vrou sê vir loab: Kyk, sy hoof sal oor die muur na u toe gegooi word.

22 En die vrou het haar in haar wysheid tot die hele volk gewend, en hulle het die hoof van Seba, die seun van Bigri, afgekap en na loab oorgegooi. Toe het hy op die ramshoring geblaas, en hulle is

verstrooi, weg van die stad af, elkeen na sy tente; en loab het na Jerusalem, na die koning teruggegaan.

23 En loab was oor die hele leër van Israhel, en Benaia, die seun van Ioiada, oor die Kreti en oor die Pleti;

24 en Adóram was oor die dwangarbeid, en Iosafat, die seun van Ahílud, was kanselier.

25 En Seja was skrywer; en Sadok en Abjatar priesters.

26 En ook Ira, die Jáiriet, was priester by Daud.

Sewe van Saulo se Seuns word gehang.

21 En toe daar in die dae van Daud 'n hongersnood was, drie jaar lank, jaar ná jaar, het Daud die aangesig van IEUE gesoek; en IEUE het gesê: Vanweë Saulo en vanweë sy huis waarop bloedsuld rus, omdat hy die Gibeoniete omgebring het.

2 Toe roep die koning die Gibeoniete en sê vir hulle--die Gibeoniete het naamlik nie behoort tot die kinders van Israhel nie, maar by 'n oorblyfsel van die Amoriete; en hoewel die kinders van Israhel vir hulle gesweer het, het Saulo probeer om hulle om te bring in sy ywer vir die kinders van Israhel en Juda--

3 Daud dan het aan die Gibeoniete gesê: Wat moet ek vir julle doen, en waarmee moet ek versoening doen, dat julle die erfdeel van IEUE kan seën?

4 Daarop sê die Gibeoniete vir hom: Dit is ons teenoor Saulo en sy huis nie te doen om silwer en goud nie, en dit gaan vir ons nie daarom om iemand in Israhel dood te maak nie. En hy vra: Wat dink julle dan moet ek vir julle doen?

5 En hulle sê vir die koning: Die man wat ons vernietig het en planne teen ons beraam het om ons te verdag sonder dat ons in enige grondgebied van Israhel kan voortbestaan--

6 laat sewe manne van sy seuns aan ons gegee word, dat ons hulle voor IEUE kan ophang in Gíbea van Saulo, die uitverkorene van IEUE! En die koning het gesê: Ek sal hulle gee.

7 Maar die koning het Mefibóset, die seun van Ionatan, die seun van Saulo, verskoon vanweë die eed by IEUE wat tussen hulle was, tussen Daud en Ionatan, die seun van Saulo.

8 Toe neem die koning die twee seuns van Rispa, die dogter van Aja, wat sy vir Saulo gebaar het, Armóni en Mefibóset, en die vyf seuns van Merab, die dogter van Saulo, wat sy vir Adriël, die seun van Barsíllai, die Meholatiet, gebaar het;

9 en hy het hulle oorgegee in die hand van die Gibeoniete, wat hulle opgehang het op die berg voor die aangesig van IEUE, sodat al sewe tesame omgekom het; en hulle is gedood in die eerste dae van die oes, in die begin van die gars-oes.

10 En Rispa, die dogter van Aja, het 'n sak geneem en dit vir haar oopgespan op die rots,

van die begin van die oes af totdat daar water uit die hemel op hulle gegiet het, en sy het die voëls van die hemel oordag nie toegelaat om op hulle te gaan sit nie, en ook nie die diere van die veld in die nag nie.

11 Toe aan Daud meegedeel is wat Rispa, die dogter van Aja, die byvrou van Saulo, gedoen het, 12 het Daud gegaan en die bene van Saulo en die bene van sy seun Ionatan van die burgers van Jabes in Gílead gaan haal, wat dit van die plein van Bet-San gesteel het, waar die Filistyne hulle opgehang het op die dag toe die Filistyne Saulo op Gílbóa verslaan het.

13 En hy het die bene van Saulo en die bene van sy seun Ionatan daarvandaan weggebring. Hulle het ook die bene van die wat opgehang is, versamel,

14 en die bene van Saulo en van sy seun Ionatan in die land Benjamin, in Sela, in die graf van sy vader Kis begrawe; en hulle het alles gedoen volgens die bevel van die koning. En daarna het Aleim Hom oor die land ontferm.

15 En toe die Filistyne weer oorlog gehad het met Israhel, het Daud afgetrek, en sy dienaars saam met hom, en hulle het teen die Filistyne geveg, en Daud het al moeg geword.

16 En Isbi-Benob wat uit die kinders van die Refaïete was--die gewig van sy spies was drie honderd sikkels koper in gewig, en hy was omgord met 'n nuwe swaard--het gedink om Daud te verslaan.

17 Maar Abísai, die seun van Seruia, het hom gehelp en die Filistyn verslaan en hom gedood. Toe het die manne van Daud hom besweer en gesê: U mag nie meer saam met ons uittrek na die geveg nie, dat u die lamp van Israhel nie uitblus nie.

18 En daarna was daar weer oorlog met die Filistyne in Gob. Toe het Síbbegai, die Husatiet, Saf, uit die kinders van die Refaïete, verslaan.

19 En daar was weer oorlog met die Filistyne in Gob; en Élhanan, die seun van Jáäre-Orgim uit Betlehem, het Góliat, die Gittiet, wie se spiessteel soos 'n wewersbalk was, verslaan.

20 En daar was weer oorlog in Gat; en daar was 'n baie lang man, met ses vingers aan elke hand en ses tone aan elke voet, vier en twintig in getal, en hy was ook 'n afstammeling van die Refaïete.

21 En hy het Israhel gehoon, maar Ionatan, die seun van Símea, die broer van Daud, het hom verslaan.

22 Hierdie vier was afstammelinge van die Refaïete in Gat, en hulle het geval deur die hand van Daud en deur die hand van sy dienaars.

Daud se Vryheidslied.

22 En Daud het die woorde van hierdie lied tot IEUE gespreek op die dag toe IEUE hom gered het uit die hand van al sy vyande en uit die hand van

Saulo.

2 En hy het gesê:

IEUE is my rots en my bergvesting en my redder;

3 Aleim is my rots by wie ek skuil; my skild
en die horing van my heil, my rotsvesting en
my toevlug, my verlosser; van geweld het
U my verlos.

4 Ek roep IEUE aan wat lofwaardig is, en
van my vyande word ek verlos.

5 Want die golwe van die dood het my
omring, strome van onheil het my oorval.

6 Bande van die doderyk het my omring,
strikke van die dood het my teëgekom.

7 Toe ek benoud was, het ek IEUE
aangeroop, en ek het geroep tot my Aleim; en
uit Sy paleis het Hy my stem gehoor, en
my hulpgeroep was in Sy ore.

8 Toe het die aarde geskud en gebewe, die
fondamente van die hemel het gesidder en
geskud, omdat Hy toornig was.

9 Rook in Sy neus het opgegaan, en 'n vuur
uit Sy mond het verteer; kole uit Hom het
gebrand.

10 En Hy het die hemel gebuig en
neergedaal, en wolkedonkerheid was onder Sy
voete.

11 En Hy het op 'n gérub gery en gevlieg; ja,
Hy het verskyn op die vlerke van die wind.

12 En Hy het duisternis rondom Hom as hutte
gestel, versameling van waters, diktes van
wolke.

13 Uit die glans voor Hom het gloeiende kole
gebrand.

14 Uit die hemel het IEUE gedonder, en die
Allerhoogste het Sy stem laat hoor.

15 En Hy het pyle uitgestuur en hulle
verstrooi, bliksems en hulle verwar.

16 En die beddings van die see het sigbaar
geword, die fondamente van die wêreld is
blootgelê, deur die dreiging van IEUE,
vanweë die geblaas van die wind van Sy
neus.

17 Uit die hoogte het Hy Sy hand uitgestrek,
Hy het my gegryp, my uit groot waters
getrek.

18 Hy het my verlos van my magtige vyand,
van my haters, omdat hulle te sterk was vir
my.

19 Hulle het my oorval op die dag van my
nood, maar IEUE was my steun.

20 En Hy het my uitgelei in die ruimte, Hy het
my gered, omdat Hy behae in my gehad
het.

21 IEUE het met my gehandel na my
geregtigheid; na die reinheid van my hande het
Hy my vergelde.

22 Want ek het die weë van IEUE gehou en
nie godeloos van my Aleim afgewyk nie.

23 Want al Sy verordeninge was voor my, en
Sy insettinge--daar het ek nie van afgewyk
nie.

24 Maar ek was opreg voor Hom, en ek was
op my hoede vir my ongeregtigheid.

25 So het IEUE my dan vergelde na my
geregtigheid, na my reinheid voor Sy oë.

26 By die liefderyke betoon U Uself liefderyk,
by die opregte man opreg,

27 by die reine, rein; maar by die valse
betoon U Uself verkeerd.

28 En U verlos die verdrukke volk, maar U oë
is teen die hoogmoediges; U verneder hulle.

29 Want U is my lamp, o IEUE! En IEUE laat
my duisternis opklaar.

30 Want met U loop ek 'n bende storm, met
my Aleim spring ek oor 'n muur.

31 Die weg van Aleim is volmaak; die Woord
van IEUE is gelouter; Hy is 'n skild vir almal
wat by Hom skuil.

32 Want wie is Aleim buiten IEUE, en wie 'n
rots buiten onse Aleim?

33 Die Aleim wat my sterk toevlug is, en Hy
het vir my 'n weg volkomelik uitgesoek.

34 Hy maak my voete soos dié van herte en
laet my staan op my hoogtes.

35 Hy leer my hande om oorlog te voer, sodat
my arms 'n koperboog span.

36 En U het my die skild van U uitredding
gegee, en U neerbuigende goedheid het
my groot gemaak.

37 U het my voetstap onder my ruim gemaak,
en my enkels het nie gewankel nie.

38 Ek het my vyande agtervolg en hulle
verdelg en nie teruggekom voordat ek
hulle vernietig het nie.

39 Ja, ek het hulle vernietig en hulle
verbrysel, sodat hulle nie weer opgestaan het
nie, maar onder my voete geval het.

40 En U het my met krag omgord vir die
stryd, U het my teëstanders onder my laat buk.

41 En U het my vyande vir my laat vlug; my
haters, dié het ek vernietig.

42 Hulle het rondgekyk, maar daar was geen
verlosser nie; na IEUE, maar Hy het hulle
nie geantwoord nie.

43 Toe het ek hulle vermaal soos die stof van
die aarde, soos modder van die strate het

ek hulle fyngemaal, hulle vertrap.

44 En U het my gered uit die getwis van my volk; U het my bewaar as 'n hoof van nasies; 'n volk wat ek nie geken het nie, het my gedien.

45 Uitlanders het al kruipende na my gekom; sodra hulle van my gehoor het, was hulle gehoorsaam aan my.

46 Uitlanders word kragteloos en kom met siddering uit hulle vestings.

47 IEUE leef! En geloof sy my rots, en laat verhoog wees die Aleim wat die rots is van my heil!

48 Die Aleim wat my die wraak gee en volke onder my neerwerp;

49 en wat my uitlei onder my vyande uit; ja, U verhef my bo my teëstanders, U bevry my van die man van geweld.

50 Daarom wil ek U loof, o IEUE, onder die nasies, en tot eer van U Naam wil ek psalmsing;

51 Hy is dit wat die verlossing van sy koning groot maak en goedertierenheid bewys aan Sy gesalfde, aan Daudid en aan sy nageslag tot in ewigheid.

Daudid se Magtige Manne.

23 En dit is die laaste woorde van Daudid: Daudid spreek, die seun van Isai, en die man wat hoog geplaas was, spreek, die gesalfde van die Aleim van Jakob en die lieflike in die sange van Israhel:

2 Die Gees van IEUE spreek in my, en Sy Woord is op my tong.

3 Die Aleim van Israhel het gesê, die Rots van Israhel het tot my gespreek: 'n Heerder mense, 'n regverdige, 'n Heerder in die vrees van Aleim,

4 is soos die môrelik by sonsopgang, 'n môre sonder wolke as deur die glans ná die reën grasspruitjies uit die aarde uitkom.

5 Want is my huis nie so by Aleim nie? Want Hy het 'n ewige verbond vir my daargestel in alles gereël en verseker is; want al my en alle welgevalle, ja, sal Hy dit nie laat uitspruit nie?

6 Maar deugniete, hulle almal is soos weggegooide dorings, want 'n mens vat dit nie met die hand nie;

7 en elkeen wat hulle wil aanraak, wapen homself met 'n yster of die steel van 'n spies, en met vuur word hulle op daardie plek heeltemal verbrand.

8 Dit is die name van die helde wat Daudid gehad het: Ioseb-Bassebet, 'n Tagkemoniet, die hoof van die adloutante; hy was Adino, die Esniet, teen agt honderd wat op een keer gesneuwel het.

9 En ná hom was Eleásar, die seun van Dodo, die Ahohiet, onder die drie helde by Daudid; toe hulle die Filistyne uitgedaag het wat daar bymekaar was om te veg, en die manne van Israhel weggetrek het,

10 het hy opgestaan en onder die Filistyne geslaan totdat sy hand moeg geword en sy hand aan die swaard gekleef het, sodat IEUE daardie dag 'n groot oorwinning bewerk het. En die manskappe het teruggekom agter hom aan net om te buit.

11 En ná hom was Samma, die seun van Age, die Harariet. Toe die Filistyne by Legi bymekaarkom, waar 'n stuk land was vol lensies en die volk vir die Filistyne gevlug het,

12 het hy hom opgestel in die middel van die stuk land en dit afgeneem en die Filistyne verslaan, sodat IEUE 'n groot oorwinning bewerk het.

13 En drie van die dertig hoofde het afgetrek en teen die oestyd by Daudid by die spelonk van Adúllam aangekom, terwyl 'n hoop Filistyne in die laer staan in die dal Refáim.

14 En Daudid was toe in die bergvesting; en 'n besetting van die Filistyne was toe in Betlehem.

15 En Daudid het 'n begeerte voel opkom en gesê: Wie sal vir my water gee om te drink uit die put van Betlehem wat by die poort is?

16 Toe het die drie helde deur die laer van die Filistyne gebreek en water geskep uit die put van Betlehem wat by die poort was, en dit gedra en na Daudid gebring; maar hy wou dit nie drink nie, en het dit tot eer van IEUE uitgegiet

17 en gesê: Dit is ver van my, IEUE, dat ek dit sou doen! Sou ek die bloed drink van die manne wat met lewensgevaar gegaan het? En hy wou dit nie drink nie. Dit het die drie helde gedoen.

18 En Abísai, die broer van Ioab, die seun van Seruia, hy was hoof van die drie, en hy het sy spies geswaai oor drie honderd wat gesneuwel het, en het 'n naam gehad onder die drie.

19 Was hy onder die drie nie geëer nie? sodat hy hulle owerste geword het, maar tot by die eerste drie het hy nie gekom nie.

20 Verder Benaia, die seun van Ioiaa, 'n sterk man, groot van daad, uit Kábseël; hy het die twee groot helde van Moab verslaan; en hy het afgegaan en 'n leeu binne-in 'n kuil doodgeslaan op 'n sneudag.

21 Hy het ook 'n Egiptenaar verslaan, 'n mooi man; en in die hand van die Egiptenaar was 'n spies; maar hy het na hom afgegaan met 'n stok en die spies uit die hand van die Egiptenaar geruk en hom met sy eie spies doodgesteek.

22 Dit het Benaia, die seun van Ioiaa, gedoen;

en hy het 'n naam gehad onder die drie helde.

23 Hy was geëerd onder die dertig, maar tot by die drie het hy nie gekom nie; en Daud het hom aangestel oor sy lyfwag.

24 Asahel, die broer van Ioab, was onder die dertig; Éhnanan, die seun van Dodo, uit Betlehem;

25 Samma, die Harodiet; Elíka, die Harodiet;

26 Heles, die Paltiet; Ira, die seun van Ikkes, die Tekoiet;

27 Abiëser, die Anatotiet; Mebunnái, die Husatiet;

28 Salmon, die Ahohiet; Máharai, die Netofatiet;

29 Heleb, die seun van Baána, die Netofatiet; Ittai, die seun van Ribai, uit Gíbea van die kinders van Beniamin;

30 Benaia, die Pirhatoniet; Híddai, uit Nahale-Gaäs;

31 Abi-Albon, die Arbatiet; Asmáwet, die Barhumiet;

32 Éliagba, die Sáälboniet; die seuns van lasen; Ionatan;

33 Samma, die Harariet; Ahíam, die seun van Sarar, die Harariet;

34 Elifélet, die seun van Ahasbái, die seun van 'n Maägatiet; Elíam, die seun van Agitófél, die Giloniet;

35 Hésro, die Karmeliet; Páarai, die Arbiet;

36 Jigeal, die seun van Nathan, uit Soba; Bani, die Gadiet;

37 Selek, die Ammoniet; Náharai, die Beërotiet, die wapendraer van Ioab, die seun van Seruia;

38 Ira, die Itriet; Gareb, die Itriet

39 Urhía, die Hetiet--almal saam sewe en dertig.

Daud word Deur Aleim gestraf.

24 En die toorn van IEUE het weer teen Israhel ontvlam, en Hy het Daud teen hulle aangehits en gesê: Gaan tel Israhel en Juda.

2 Toe sê die koning vir Ioab, die leërowerste, wat by hom was: Trek tog rond onder al die stamme van Israhel, van Dan tot Berséba, en tel julle die volk, sodat ek die getal van die volk kan weet.

3 En Ioab het aan die koning gesê: Ja, mag IEUE u Aleim by die volk honderd maal meer byvoeg as wat hulle ook al is, en die oë van my heer die koning dit sien; maar waarom het my heer die koning behae in hierdie saak?

4 Maar die woord van die koning het die oorhand gehad oor Ioab en die leërowerstes, en Ioab het met die leërowerstes van die koning af uitgegaan om die volk Israhel te tel.

5 En hulle het deur die Jordaan gegaan en laer opgeslaan by Aroër, regs van die stad wat binne-in die dal van Gad lê, en tot by Jaéser.

6 Verder het hulle in Gílead gekom en in die land Tagtim-Hodsi en na Dan-Jaän gekom en rondom na Sidon.

7 En hulle het gekom by die vesting Tirus en al die stede van die Hewiete en Kanaäniete, en hulle

het uitgekom in die suide van Juda in Berséba.

8 So het hulle dan deur die hele land rondgetrek en in Jerusalem aangekom aan die einde van nege maande en twintig dae.

9 En Ioab het die getal van die getelde volk aan die koning gegee; en Israhel was agt honderd duisend weerbare manne wat die swaard uittrek, en die manne van Juda vyf honderd duisend man.

10 Maar Daud se gewete het hom gekwel nadat hy die volk getel het, en Daud het aan IEUE gesê: Ek het swaar gesondig deur wat ek gedoen het; IEUE, vergeef dan nou tog die skuld van U kneg, want ek het baie dwaas gehandel.

11 Toe Daud die môre opstaan--die Woord van IEUE het naamlik tot die profeet Gad, die siener van Daud, gekom en gesê:

12 Gaan heen en spreek met Daud: So sê IEUE: Drie dinge lê Ek jou voor; kies vir jou een daaruit, dat Ek jou dit kan aandoen--

13 toe het Gad by Daud gekom en dit aan hom bekend maak en aan hom gesê: Wil jy dat daar sewe jaar lank hongersnood in jou land kom, of wil jy drie maande lank vlug voor jou teëstanders uit dat hulle jou agtervolg, of moet daar drie dae lank pes wees in jou land? Onderzoek nou en sien watter antwoord ek my Sender moet bring.

14 Daarop sê Daud vir Gad: Ek is baie benoud; laat ons tog val in die hand van IEUE, want Sy barmhartighede is groot, maar laat my in die hand van mense nie val nie.

15 En IEUE het 'n pes onder Israhel beskik van die môre af tot op die bepaalde tyd, en van Dan tot Berséba het daar van die volk sewentig duisend man gesterwe.

16 Maar toe die engel sy hand uitsteek na Jerusalem om dit te verwoes, het dit IEUE berou oor die onheil, en Hy het aan die engel wat die verwoesting onder die volk moes aanrig, gesê: Genoeg, trek nou jou hand terug! Die engel van IEUE was toe by die dorsvloer van Arauna, die Jebusiet.

17 Toe Daud sien hoe die engel onder die volk doodslaan, het hy tot IEUE gespreek en gesê: Kyk, ék het gesondig, en ék het verkeerd gehandel, maar wat het hierdie skape gedoen? Laat U hand tog teen my wees en teen my familie.

18 Daarop kom Gad dieselfde dag by Daud en sê vir hom: Gaan op, bou vir IEUE 'n altaar op die dorsvloer van Arauna, die Jebusiet.

19 En Daud het opgegaan volgens die woord van Gad, soos IEUE beveel het.

20 Toe Arauna opkyk en die koning met sy dienaars na hom sien oorkom, het Arauna uitgegaan en hom voor die koning met sy aangesig na die aarde gebuig.

21 En Arauna het gesê: Waarom kom my heer die koning na sy dienaar? Daarop sê Daud: Om die dorsvloer van jou te koop, om vir IEUE 'n altaar te bou, sodat die plaag onder die volk kan ophou.

22 Maar Arauna sê vir Daud: My heer die koning kan neem en offer wat goed is in sy oë, kyk, daar is die beeste as die brandoffer en die sleë en die trekgoed van die beeste as hout.

23 Dit gee Arauna alles, o koning, aan die koning. Verder het Arauna aan die koning gesê: Mag IEUE u Aleim 'n behae in u hê.

24 Maar die koning het Arauna geantwoord: Nee, maar ek wil dit verseker van jou koop vir sy prys; en ek wil nie verniet aan IEUE my Aleim brandoffers bring nie. En Daud het die dorsvloer en die beeste gekoop vir vyftig sikkels silwer.

25 Toe het Daud daar vir IEUE 'n altaar gebou en brandoffers en dankoffers gebring; en IEUE het Hom oor die land ontferm, en die plaag is van Isrhael afgewend.